

Tình Yêu Của Nàng Công Chúa Máu Lạnh

Contents

Tình Yêu Của Nàng Công Chúa Máu Lạnh	1
1. Chương 1: Trở Về	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	7
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11
9. Chương 9	12
10. Chương 10	13
11. Chương 11	14
12. Chương 12	16
13. Chương 13	17
14. Chương 14	18
15. Chương 15	19
16. Chương 16	20
17. Chương 17	22
18. Chương 18	23
19. Chương 19	24
20. Chương 20	26
21. Chương 21	27
22. Chương 22	28
23. Chương 23	29
24. Chương 24	30
25. Chương 25	31
26. Chương 26	32
27. Chương 27	34
28. Chương 28	36
29. Chương 29	37
30. Chương 30	39
31. Chương 31	40
32. Chương 32	42

Tình Yêu Của Nàng Công Chúa Máu Lạnh

Giới thiệu

- Con gái à, con muốn về VN thật sao?_ông Bảo nhìn người con gái mà ông yêu quý bằng ánh mắt b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-yeu-cua-nang-cong-chua-mau-lanh>

1. Chương 1: Trở Về

- Con gái à, con muốn về thật sao?_ông Bảo nhìn người con gái mà ông yêu quý bằng ánh mắt buồn
- Cha yên tâm, bên đó còn Thiên Thiên mà_nó ôm lấy ông Bảo
- Đúng, còn Thiên Thiên nữa mà, nhưng trở lại là 1 Lệ Tuyết thì con sẽ ko sao chứ_ông Bảo gật đầu mỉm cười.
- Ko sao đâu ạ, con còn 2 anh trai nữa mà_nó cười nhẹ với người cha nuôi mà nó yêu quý nhất.
- Ủ, con chuẩn bị hành lí đi, 2 tiếng nữa con sẽ bay_ông xoa đầu nó, cố ngăn những giọt nước mắt chảy ra
- Con yêu cha, cảm ơn cha đã giúp đỡ con trong nhiều năm qua, con sẽ gặp lại cha vào thời gian sớm nhất có thể_nó cúi đầu trước ông
- Cha cũng yêu con nhiều, con gái_ông ôm nó khóc.

Đúng 2 tiếng sau, chuyến bay về cất cánh, tầm 8 giờ sáng nó đến sân bay Nội Bài, nó bước ra với hàng ngàn con mắt đang nhìn nó, nó mặc chiếc váy hồng trông rất trẻ con, mái tóc tết lệch để trước vai. Đôi giày cao tầm 7 phân màu hồng nốt.

Nó trở về căn nhà nó đã xa cách 10 năm trời, ngôi nhà màu trắng sữa, vườn hoa bạch hồng năm xưa vẫn còn, bộ bàn ghế là nơi mẹ nó kể chuyện cho 3 anh em nó vẫn còn, bước vào nhà, nó đến gần bên cha nó cúi chào

- Thừa cha, con đã về_rồi nó quay sang người đàn bà_con chào dì
- Tiểu Tuyết, con thật lễ phép_người đàn bà đó cười
- Dạ, con cảm ơn dì đã khen ngợi_nó cúi đầu lần nữa với người đàn bà nhưng trong lòng thì rất khinh bỉ bà ta.
- Con đến học với các anh con nhé_cha nó ôm nó
- Dạ thưa cha_nó cười rồi đi đến trường Diamond.

Nó bước vào phòng hiệu trưởng với khuôn mặt lạnh tanh. Nhìn thấy nó, hiệu trưởng liền đứng dậy cúi chào nó

- Chủ tịch đích thân ghé thăm trường có việc gì ạ?
- Em sẽ học trường này với thân phận là tam tiểu thư tập đoàn Nguyễn Đỗ, mong thầy giữ kín thân phận chủ tịch của em, và coi em như học sinh trong trường_nó nói 1 mạch rồi đi thẳng về phía lớp A ko để ông thầy trả lời trả lời.

Đến cửa lớp, đã có 1 cô giáo đứng chờ, cô giáo liền cười nhẹ bảo nó

- Em chờ cô giới thiệu đã nhé

- Vâng thưa cô xinh đẹp_nó tỉnh ngịch trả lời

Cô giáo vào lớp được 1 phút rồi ra hiệu cho nó vào lớp, nó bước vào lớp với tràng vỗ tay của các boy rõ to

- Chào các bạn, mình là Nguyễn Băng Lệ Tuyết, gọi mình là Sara cho thân mật_nó cười rõ tươi nhưng nhìn kĩ đó chỉ là 1 nụ cười giả tạo.

Ở dãy cuối, 3 chàng trai vừa nghe thấy nó giới thiệu thì vội ngẩng đầu lên, chính là Kan, Ken và Leo. 3 chàng chạy lên định ôm nó, theo phản xạ, nó tránh cái ôm nhưng nhớ ra là mình ko biết võ thì liền ngã xuống, 3 chàng liền hoảng hốt đỡ nó dậy, nó xoa xoa đầu gối nói

- Sao mấy anh ẵm em hả?

- Thôi chết, xin lỗi em_Kan và Ken rồi rít xin lỗi, còn Leo cố nhịn cười nhưng bắt gặp ánh mắt giết người của nó thì im luôn.

3 chàng đỡ nó về chỗ ngồi trước con mắt huyệt hăng của boy và ánh mắt như muốn giết nó của các girl

- Mà mà quen em gái tao à?_Kan hỏi Leo

- Em gái tao mà, ko fải tao kể có 1 đứa em gái tên Sara à?_Leo cười

- Các em dãy cuối tập trung nào?_cô giáo nhắc nhở

- Dạ, xin lỗi cô, bọn em sẽ chú ý ạ_nó đứng lên lè lưỡi trông rất đáng yêu.

Vừa nghe xong thì Leo cười sặc sụa như thằng điên vì quá bá phúc tài diễn của nó. 1 con người lạnh lùng tàn nhẫn mà bây giờ lại ngoan ngoãn dễ thương và nó nhìn Leo như ám chỉ: “rồi anh khác chết”. Leo nhìn thấy ánh mắt nó thì liền im bật, ko dám ho he nữa tiếng.

Hắn từ đầu đã để ý đến nó. Cái trò giả vờ ngã của nó làm sao có thể qua được mắt hắn nhưng với cách tránh của nó thì đã khiến hắn nghĩ nó ko fải bình thường mà fải là 1 người cực giỏi võ.

Ở chỗ nó và 3 chàng kia cứ cười nói vui vẻ làm cả lớp ghét, girl ghét vì nó dám ngồi cạnh 4 hoàng tử còn boy thì ghét bọn hắn vì nó mới vào lớp đã nói chuyện với nó.

2. Chương 2

Đến trưa, nó kéo mấy người anh của nó tới 1 căn nhà kính trong suốt, xung quanh là 1 vườn bạch hồng thanh mát, hắn rút tay túi quần lững thững theo sau

- Sao em biết chỗ này vậy_Kan nhìn quanh rồi hỏi nó

- Bí mật_nó nháy mắt

Bước tới căn nhà kính, ko có khóa nhưng có hệ thống nhận biết dấu vân tay và mặt khẩu, nó bấm từng số rồi đặt ngón cái vào hệ thống.

Píp, píp, píp cánh cửa mở ra trước con mắt ngỡ ngàng của bọn hắn

- Ở đây đẹp quá, vậy là từ nay có chỗ trốn lũ hám trai rồi_Ken cười tươi nhưng nhìn thấy vẻ mặt lạnh băng của nó thì im luôn.

- Em sao vậy? Ốm à?_Kan lo lắng

- Bản chất thật của nó đấy, lạnh lùng vô cảm_Leo đưa nó cốc nước_em diễn siêu quá luôn, nhận anh là đệ tử nhà_Leo tươi như hoa

- Chắc cha đã nói cho anh biết lí do em trở về_nó lạnh giọng hỏi Leo và nhận được cái gật rụp luôn

- Lý do em trở về? Là gì?_Kan Ken đồng thanh

- Trả thù _nó vẫn lạnh
 - Cho ai? _Kan giật mình
 - Mẹ _nó nắm chặt tay
 - Là sao? Ko fải mẹ đang ở Pháp sao? _Ken tròn mắt nhìn nó
 - Đúng, mẹ sống ở Pháp 10 năm trước, mẹ vừa đặt chân sang Pháp ko quá 2 tiếng đồng hồ đã trút hơi thở cuối cùng nơi đất khách quê người đó rồi _nó nói to dần rồi quát lên
 - Cái gì? 10 năm? Vậy 10 năm qua em sống như thế nào? _Kan hỏi, lúc này Kan và Ken đều đã khóc
 - Lúc đó em ấy mới 7 tuổi, may mà có 1 người giúp đỡ, em ấy làm người giúp việc cho gia đình đó suốt 2 năm trời. 1 lần cha tao thấy con bé thì giống đứa em đã mất của tao nên nhận về nuôi _Leo kể thay nó
 - Khổ thân em tôi. Vậy kẻ nào đã hại mẹ? _Ken ôm lấy nó
 - Xa tận chân trời mà gần ngay trước mặt, chính là ả đã hại mẹ fải li hôn đó _nó nở nụ cười khinh bỉ
 - Bà ta, anh fải giết bà ta _ Kan tức giận
 - Anh đi đi, anh làm gì được bà ta? Muốn diệt fải diệt Bạch Hổ trước, nếu anh muốn cái bang Vampire của mấy anh tiêu tan thì mời _nó nhìn thẳng vào Kan
 - Sao em biết? _Ken giật mình hỏi nó
 - Thế anh nghĩ em muốn giết là giết mà ko điều tra à? Còn bang Vampire của mấy anh thì có gì mà em ko biết, bang chủ là tên kia _nó chỉ vào hắn đang ngồi ngắm hoa _ còn 2 anh 1 là quân sư, 1 là phó. Còn cái tên từng từng kia thì đang lông bông chơi lể, đúng chưa? _nó chỉ vào từng người.
 - Thực ra em là ai? _hắn đang ngắm hoa nhưng vẫn lên tiếng
 - Nguyễn Băng Lệ Tuyết _nó thản nhiên trả lời
 - Vào lớp học thôi, muộn rồi _Leo nhìn đồng hồ bảo.
- Rồi cả lũ kéo nhau về lớp

3. Chương 3

Kết thúc giờ học, 3 anh em nó cùng nhau về, 2 anh nó nhìn thấy bà ta thì đi thẳng lên phòng. Nó cười nhẹ nhìn 2 anh rồi cúi chào bà ta

- Thừa di, con đã về, di đừng trách 2 anh con nhé _nó nhìn bà ta vẻ hối lỗi
 - Ko sao đâu con, di quen rồi _bà ta cười buồn
 - Tiểu Tuyết, em bị điên hay sao mà gọi bà ta là di? _Kan lớn tiếng
 - MẸ đã dạy chúng ta fải biết lễ phép cơ mà _nó nhấn mạnh.
 - Thôi đi, thay đồ bọn anh đưa đi chơi _Ken xua tay rồi cùng Kan về phòng
 - Con đừng trách các anh con, con có muốn gặp Tiểu Long ko? _bà ta cười
 - Dạ muốn, con rất muốn gặp em thưa di _nó nói mà muối ối ra nhưng cố gắng tử tế nhất.
 - Tiểu Long, ra gặp chị này con _bà ta nói ngọt
- 1 cậu bé tầm 10 đi ra, khuôn mặt rất đáng yêu nhưng bướng bỉnh, cậu bé nhìn nó được 1s rồi quay đi
- Con thông cảm, thằng bé bướng lắm _bà ta nhìn nó
 - Ko sao đâu di, nếu di muốn, từ nay để con dạy dỗ em ngoan ngoãn hơn _nó nhìn bà ta rồi nhìn cậu bé

— · — · —

Nguyễn Thiên Long (10t), con trai của cha nó và bà ta.

.Bướng bỉnh nhưng sau khi gặp nó thì chỉ nghe lời mình nó

.Khá quậy phá nhưng bị nó đào tạo thì đỡ hơn.

.IQ:160/200

—._.—

Đúng 9h, nó bước xuống phòng khách với áo ba lỗ thân dài, bên ngoài khoác áo nửa thân, mặc quần bò xước, chân đi đôi giày cao gót tầm 7phân, mái tóc buộc bồng, trên mặt là chiếc kính to che nửa mặt, 2 tai đeo 2 viên kim cương đen, tay đeo vòng tuần bạc, nó đen từ đầu đến chân. Nó đi thẳng ra chỗ xe mà 2 anh nó đợi sẵn. Kan mặc chiếc áo phông xám, quần ngố xước thêm đôi giày bata trông rất năng động, mái tóc vuốt thẳng đứng, tai trái đeo kim cương đen. Ken giống Kan nhưng trắng toàn tập. 3 anh em nó đến bar Neon thuộc Vam (từ nay mình gọi bang hần là Vam nhé).

Trong phòng Vip1 đã có hần chờ sẵn với 2 tay 2 em, Leo ngồi 1 mình nhâm nhi ly Vodka Diva. Nó vừa bước vào thì 2 nàng đã vội vàng chạy ra ko rõ lí do. Hần đang ngơ ngác thì Leo lên tiếng

- Ko sao đâu, tụi nó ko dám nhìn mặt Sara thui_rồi chỉ vào mặt nó.

2 anh nó vừa vào thì thấy nó sát khí ùng ùng, hần nhìn cũng 1 phần kính sợ.

- Nó ko thích mấy thằng lăng nhăng, vì thế tao với Kan có bao giờ chơi gái như mày đâu_Ken cười chỉ vào nó.

Nó rút điện thoại gọi ai đó

- Chị đang ở Vip1, 3 thằng tập hợp nhanh lên

- ...

- Ko nói nhiều, 3 phút nữa ko có mặt thì mua sẵn quan tài đi. À, ngứa tai quá, bảo mấy ẻm im dùm đi.

Nó nói rùi cúp máy, nó cầm cả chai Chivas tu luôn.

- Em uống được ko đấy?_Kan lo lắng

- Ko sao đâu mày, tửu lượng của nó chấp được 10 thằng như mày đấy_Leo cười vỗ vai Kan rồi nhìn nó hỏi_Gọi 3R hả?

- Còn ai được nữa?_nó ngả lưng vào ghế

Một lúc sau, 3 chàng trai bước vào phòng Vip1, 3 chàng cúi chào rồi thở lấy thở để

- 2'37s, tốt, hơn 10 ẻm ở đây mà đi được đúng là giỏi_nó lạnh giọng gần từng chữ

- Ặc, sao tĩ biết hay zợ?_1 trong 3 chàng lên tiếng

- Cả thấy là 14 ẻm, ko biết ko fải chị tụi mày_nó cười lạnh

- Xin lỗi chị_3 chàng đồng thanh

- Này này này, xin lỗi vì cắt ngang nhưng 3 thằng tới đây làm gì?_Kan xua xua tay hỏi

- Bị gọi đến ạ_3 chàng đồng thanh.

- Thế lúc nãy là em gọi 3 thằng này đấy à?_Ken ngu ngơ

- Anh bị động kinh à? Sao hôm nay ngu thế_nó chỉ chỉ vào thái dương

- Em phũ phàng vừa thôi, 10 ko gặp sao em bà chần thế?_Ken cốc đầu nó làm 3 chàng tròn mắt xem diễn biến sự việc.

- Ko fải nhìn đâu, nó ko giết anh trai ruột đâu mà nhìn_Leo lắc đầu nhìn 3 chàng rồi nhìn anh em nó

- Anh trai ruột_đồng thanh tập 3

- Ồ_nó gật_mai chuyển vào trường học, rồi cả 3 thằng dọn về nhà chị ở, rõ chưa?
- Dạ_3 chàng nhìn nhau tiếc nuối
- Lấy đâu ra chỗ cho 3 thằng này ở?_Kan hỏi nó
- Ồ hay, em bảo về nhà em chứ đâu về nhà mà nhìn mặt mặt mù già kia à?_nó đá 1 phát vào chân Kan.
- Au, đau, bạo lực thế? Mà em có nhà ở đây à?_Kan nhảy tưng tưng
- Có chứ sao ko? Tao mua mớ_Leo bon chen
- Thôi đi bọn mày, ngồi 1 lúc cũng 1h sáng rồi đấy, mai còn đi học nữa_hắn nói rồi uống nốt cốc rượu
- Ồ, về thôi, 3 thằng nhớ lời chị dặn đấy, thằng nào làm trái thì biết điều tự buộc mình trên cây nhịn đói 3 ngày đấy_nó nhìn 3 chàng trai rồi bỏ về cùng 2 anh nó.

4. Chương 4

Nhân vật mới

3R gồm Ren, Rin và Ron, đều là những trợ thủ trung thành nhất của nó, nó bắt 3R fải ở lại trông coi và quản lý bar, vũ trường, đường đua,... mà nó đứng đầu. 3R đều đẹp trai nhưng ko bằng bọn hắn. Đều bằng tuổi nó nhưng gọi nó là chị vì rất coi trọng nó, IQ của 3R đều là 190, độ quậy thì khỏi cần nói, chỉ thua mỗi Leo thôi.

.....

Đang bước ra gần cửa bar thì có 1 thằng đập cửa xông vào, theo sau là hơn 200 người. Ken ẩn nó về phía sau, bọn hắn bước đến trước mặt tên cầm đầu

- Muốn fả bar tao hả?_hắn cười khinh_đặt chân đến địa bàn của Vam mà vênh nhĩ?
- Tao làm gì kệ tao_tên cầm đầu nhìn hắn rồi nhìn thấy bóng nó sau Ken_Mĩ nhân, ra đây chơi chút
- Mày ko biết điều rồi đấy_Kan gằn giọng
- Tao tìm mĩ nhân ko tìm mày_tên đó ẩn Kan ra rồi tiến về phía nó
- Muốn chết hay sao mà cứng tìm chị?_nó cầm khẩu súng dí thẳng vào đầu tên cầm đầu, khẩu súng trắng hình bông tuyết.
- Đại tỉ, em xin lỗi, mong tỉ thứ lỗi_tên đó vội quỳ xuống.

Nó buông khẩu súng xuống thì tên đó bật dậy xông vào đánh nó. Kan, Ken và hắn định xông vào giúp thì bị Leo ngăn lại. Mấy tên đàn em của tên kia đã bị Vam khống chế. Tên kia trên tay xuất hiện 1 con dao xông vào nó, nó cười khẩy, giơ súng thẳng vào đầu tên cầm đầu.

- Chỉ do mày thôi, đừng ai ko đừng, đừng trúng Snow này thì chỉ có nước chết_nó nói.

..Đoàng.. Tên cầm đầu ngã xuống với đúng 1 vết trên thái dương.

- Em là Snow, người đứng đầu thế giới đêm tại bây giờ?_Kan chạy đến chỗ nó
- Anh đừng hỏi, em nhiều thân phận lắm, từ từ rồi anh sẽ biết_nó vỗ vai Kan rồi bỏ về.
- Chị ấy nhiều thân phận lắm, kể đến sáng mai còn ko hết các anh ạ, cứ từ từ mà tìm hiểu_Ren cười toe toét rồi kéo 2 thằng bạn đi để lại bọn hắn đang ngơ ngác vì đến Leo còn ko biết, chỉ biết nó là Black Rose của thế giới chứ ko ngờ là Snow của .

Bọn hắn mỗi người 1 suy nghĩ nhưng đều hướng về một mục tiêu duy nhất, chính là nó, 1 nhân vật khó lường.

.....

Hết chap 2.

Về lịch post thì mình sẽ cố mỗi ngày 1 chap, khi nào có nhiều thời gian thì sẽ post nhiều hơn, nếu có việc thì mình sẽ thông báo sau! Cảm ơn các tình yêu!!! :*

5. Chương 5

Đúng 7h45', nó khoác tay Kan bước vào trường trước con mắt ngỡ ngàng của hàng trăm em hám trai tại sân trường (trường nó 8h mới học). 1 con nhỏ đứng chặn đường nó và Kan. Cô ta mặc áo hở eo, váy ngắn tới mức ko thể ngắn hơn, chân đi đôi cao gót 15phân mà ko cao bằng nó, trên mặt thì trát cả tấn phấn nên nhìn rất "xinh đẹp", ả chỉ thẳng mặt nó

- Mà là đứa nào? Sao dám khoác tay Kan của tao?

- Kan của bạn?_nó nhỏ nhẹ nói

- Đúng, Kan của tao_ả ta vênh lên

- Nhận vợ à? Cô là đứa quái nào tôi còn ko biết, lại còn kêu tôi là của cô. Cô đến bệnh viện tâm thần mà nhận_Kan nhìn thẳng ả ta

- Anh, hôm trước anh đã nói em là bạn gái anh mà_ả khóc lóc

- Bạn đang nói gì vậy? Ck tởm mà chịu chấp nhận thể loại mắt xanh mỡ đỏ tóc lò xo như bạn á? Bạn đánh giá bạn cao quá đấy_1 cô nàng xinh đẹp bước đến vỗ vào vai ả ta.

Ả ta nhìn thấy cô gái xinh đẹp đó thì vội im bặt, lẩn đi ngay chỗ khác. Cô gái bước đến chỗ nó, cười khẩy 1 cái, nhìn nó bằng 1 ánh mắt đáng sợ

- Tưởng ai, hóa ra là Nguyên tiểu thư_nó cười nhạt

- Hừ, em gái khoác tay anh trai như thế ko vừa mắt chút nào đâu thưa tiểu thư nhà họ Nguyễn_San nhìn nó

2 đứa nhìn nhau bằng ánh mắt tóe lửa được tầm 10' thì San cười, nó cũng cười, và rồi...2 đứa xông vào ôm nhau

- Sara, 10 năm ko gặp, tui nhớ bà chết mất_San ôm nó nhảy tung tung

- Tui cũng nhớ bà lắm luôn ý, càng ngày càng xinh đẹp rồi đó_nó xoay San vòng vòng.

- Ập cót, bạn bà mà_San lè lưỡi trông rất đáng yêu

Và bây giờ cả sân trường đang bất động, có vài người lôi điện thoại ra định quay phim vì nghĩ 2 đứa sắp đánh nhau, vậy mà cuối cùng 2 đứa lại ôm nhau thắm thiết, chỉ có Kan và Ken bình thản vì từ bé 2 đứa đã chơi rất thân với nhau. Sau vài phút bất động, Leo kéo kéo tay nó

- Có định vào lớp ko? Hay đứng đây mà ôm nhau

- Tất nhiên là có, hỏi ngu zậy?_nó nhìn Leo

- Lên lớp đi, tôi giới thiệu cho bà 1 người, vừa xinh đẹp, vừa giỏi giang_San kéo nó vội vàng lên lớp.

Cả sân trường vẫn còn đang bất động, còn 6 người bọn nó đã lên lớp từ thừa nào.

Cạnh 1 cái cây gần đó có 4 người con gái có thể nói là xinh đẹp, nhưng khuôn mặt thì ánh lên vẻ oán hận, ác độc.

6. Chương 6

Vừa vào lớp, đã có tiếng cãi nhau ầm ĩ của ai đó, và ko ai khác, đó chính là Leo và Win.

- Hey Win, làm gì mà cãi nhau zậy?_San vẫy vẫy từ ngoài cửa lớp

- Tui đang định xuống gọi bà thì đụng trúng tên này, hắn ta cũng vội vội vàng vàng chạy vào lớp, hắn sai mà ko chịu xin lỗi__Win chạy vội chỗ San

- Cô sai thì có__Leo bon chen

- Anh sai

- Cô sai

- Anh

- Cô

Và 1 tràng anh cô từ Win và Leo phát ra, nó ko chịu được, đập bàn quát to

- IM_giọng nó lạnh

Kết quả là Leo ko dám ho he thêm tiếng nào vì biết nó mà ghét thì sẽ bị đánh tơi tả (suốt ngày bị nó đánh nên biết). Win giật mình và cũng hãi cái giọng lạnh của nó nên im re luôn. Nó gật đầu hài lòng rồi về thẳng chỗ.

- Chờ ôi, làm chi mà dữ wá vợ__San cười rồi ngồi xuống cạnh Kan

- Sao công khai nhanh thế vợ, chính vợ bảo ck ko được nói mà__Kan ôm San

- Ko để mất ck à? Ko ngu__San tựa đầu vào ngực Kan

- Ờe, sến quá__đồng thanh trừ nó

- Ko được hạnh phúc nhưng người ta thì ghen à?__San bĩu môi

- Bọn tui FA cô ạ__đồng thanh tập 2

- Ừ thèm nói với mấy người nữa__San lườm 1 lượt rồi nhìn nó__hôm nay tui giới thiệu Win với bà nè

- Chào, rất vui được làm wen__nó cười nhẹ

- Xin chào, chờ ui, bạn xinh tóa__ Win ôm trầm lấy nó

- Bang chủ Angle đừng quá khích thế__nó nói nhỏ vào tai Win

- Sao bít hay vợ__Win giật mình bỏ nó ra

- Kia là phó kìa__nó chỉ sang San.

San nghe nó nói thì hiểu ngay ra chuyện gì, chỉ có 4 chàng đang ngu ngơ đặt dấu ? to đùng

- Trưa tập trung ở nhà kính, có việc muốn nói__nó nói rồi gục xuống bàn

- Nhưng 2 người này ko biết chỗ__Leo chỉ 2 nàng

- Biết thì có biết, nhưng ko vào được căn nhà kính thôi__Win nói rồi gục xuống bàn ngủ luôn

- Thôi ko nói nữa, giáo viên vào lớp rồi__Ken

—·—·—

Chú ý: vì ngôi trường này thuộc Diamond nên các anh chị nhà ta ko có quyền đuổi học 1 ai cả. Chỉ dùng quyền lực để khống chế người khác và ép người ta tới mức chuyển trường thôi. Vì thế suy ra người có quyền lực nhất chính là nó, học hành mà ko ra gì mà cứ suốt ngày trong tình trạng ‘mặt song song với trời’ thì ra khỏi trường luôn. Giáo viên của trường đều do nó chọn với mức lương ko hề rẻ, nhưng nếu giáo viên nào dám coi thường học sinh thì cũng bye luôn. Vì ngôi trường này là ngôi trường tốt nhất tại , nó đặt ra mấy lớp cá biệt vì muốn trường vui vẻ hơn thôi, và nó cũng muốn nghịch nhưng với cương vị là 1 chủ tịch lạnh lùng tàn nhẫn nên ko nghịch được.

—·—·—

Cô giáo bước vào, lớp liền trật tự, cô mỉm cười

- Lớp ta ngày hôm nay được đón thêm 3 bạn mới nữa, mời các em vào
- Ôi 3R kia_cả lớp nhao nhao
- Chắc các bạn cũng biết chúng tôi rồi nên sẽ ko giới thiệu nữa, mong các bạn giúp đỡ_Ron cười
- Các em ngồi bàn cuối cùng nhé_cô vừa dứt lời thì 3R phi thẳng xuống bàn cuối.

Thứ tự của bọn nó như sau:

Bàn cuối: Ron- Ren- Rin

Trên: Leo- Win- nó- Ken

Trên: Hấn- Kan- San

Tiết đầu tiên là tiết Lý, nó thì mệt nên vẫn gục đầu xuống ngủ, ông thầy điên lên hét to

- EM KIA DẬY NGAY CHO TÔI

- Thầy ơi, thầy mà gọi nữa là thầy chết đầu tiên đấy_Leo ‘tốt bụng’ nhắc nhở
- Em kia dậy giải bài này ngay cho tôi_ông thầy ném viên phấn và trúng vào đầu nó
- ..Vèo..phập.. chiếc thước kẻ cắm thẳng vào tường và chỉ cách đầu ông thầy 2cm. Nó đứng dậy, đi thẳng về phía ông thầy
- Thầy làm bài này mất bao nhiêu lâu?_nó hỏi bằng giọng cực lạnh
- 2h đồng hồ_ông thầy dù sợ nhưng nghĩ nó ko làm được nên vênh

Đúng 3’ sau, nó đi ra chỗ ông thầy khi ông thầy đang kinh ngạc tròn mắt nhìn nó

- Tôi cho ông 3 ngày để học thuộc quyển nội quy của trường. 3 ngày sau ko thuộc thì vĩnh biệt ông trước_nó lạnh giọng làm ai cũng sợ.

Nó đập vào bàn giáo viên 1 quyển sách dày tầm 500 trang, bìa sách màu đen, in nổi chữ ‘Nội quy trường Diamond’ trắng. Ông thầy và cả lớp ngạc nhiên vì chỉ có đúng 3 quyển sách này. 1 là của chủ tịch, 2 là của thư kí chủ tịch và 3 là của thầy hiệu trưởng. Biết mình đã đắc tội nhằm người thì ông thầy liền cầm cuốn sách đi vội ra khỏi lớp.

Nó bước về chỗ, Kan liền quay xuống hỏi nó

- Em là thư kí chủ tịch sao? (sao ko nghĩ nó là chủ tịch)
- Tùy anh hiểu_nó lại gục xuống bàn ngủ tiếp

—.—.—

Nhân vật thư kí mình sẽ giới thiệu sau, nhân vật này cũng khá quan trọng và thân thiết với bọn nó

7. Chương 7

Đến trưa, cả lũ kéo nhau xuống căn nhà kính, nó lại gần nạp mặt khẩu rồi xác định dấu vân tay

- Ko fải mặt khẩu hôm qua à?_hấn hỏi
- Mỗi ngày sẽ đổi mặt khẩu 1 lần_nó ko nhìn hấn mà nói
- ..píp..píp..píp_cánh cửa được mở ra
- Wow, trog nào tuyệt quá_Win ngó quanh
- Mà sao vợ biết chỗ này?_Kan nhìn San
- Trốn cái lũ mê gái, tìm được ngay chỗ này_San cười
- Có việc gì mà bảo tập chung vậy Sara?_Leo nhìn nó

- Em muốn mọi người chuyển đến nhà em sống_nó nhâm nhi ly trà
 - Tại sao?_hắn ngồi cạnh nó rồi rót ly trà uống
 - Muốn thế, bạn bè mà, ở với nhau cho vui_nó cười nhẹ
 - Oke luôn_2 nàng đồng thanh
 - Anh đang định xin em đến ở, chỉ sợ em ko cho, may mà em mời, đến luôn_Leo ngồi uống xuống uống trà cùng nó và hắn
 - Anh cũng đến, nhìn mặt bà ta chỉ muốn giết người thôi_Ken nhìn nó
 - Anh thì chắc chắn sẽ đến_Kan cười
 - Ờ thì ở nhà cũng chán, tui cũng đến_hắn thản nhiên
 - Anh là bạn anh em thì cứ coi em là em, đừng xưng tôi cô, nghe khó chịu lắm_nó nhìn hắn. Hắn gật đầu.
 - Chiều chuyển đến luôn nha_nó nhìn 1 lượt
 - Oke baby_đồng thanh
- Điện thoại nó vang lên bài Let it go của Demi Lavoto, nó nhìn điện thoại cười
- Con chào cha
 - ...
 - Con khỏe
 - ...
 - Dạ vâng, chào cha.
- Leo lườm nó, nó nhìn lại anh, ý bảo ‘có vấn đề gì?’
- Anh đi suốt 5 năm mà cha còn ko gọi điện cho anh lúc nào, em về mới mấy ngày mà đã gọi là sao?
 - Đây là do anh ko gọi cha, còn cha có việc gọi cho em, vấn đề à?_nó nói giọng thách thức
 - Hôm nay anh fải cho em 1 trận_Leo sẵn tay áo
 - Có giỏi nhào vô, xem ai vào viện trước ai_nó cười
 - Em...em, ko thèm nói với em nữa_Leo ko đánh được nó nên đành ngậm ngùi ngồi xuống
 - Thực ra đâu mới là tính cách của em vậy?_Ken nhìn nó
 - Lạnh lùng tàn nhẫn, nhưng với mấy anh và bạn thân thì lạnh cũng ko ích lợi, còn ngoan hiền chỉ là diễn thôi_nó nhìn ra ngoài.
 - Vậy em là thư kí chủ tịch Diamond thật ư?_Kan hỏi nó
 - Diamond? Em với San đang làm ở đó đấy_Win đang ngắm hoa thì ngẩn đầu lên
 - Bọn em cũng thế_3R lúc này mới lên tiếng
 - Nhưng Sara ko fải thư kí chủ tịch đâu_Leo cười
 - Vậy là ai?_Kan nhìn chăm chăm nó
 - Chủ tịch_Leo và 3R đồng thanh
 - Cái gì? Em là chủ tịch Diamond?_Ken sặc trà
 - Em đã nói là chị ấy rất nhiều thân phận mà_Ren bon chen.
 - Hội mày hay nhỉ? Đang hỏi Sara mà_hắn bắt bình lên tiếng

- Thì họ nói đúng mà _nó nhâm nhi ly trà _chiều nghỉ học dọn đồ sang nhà em nha, em về bảo bà ta 1 câu để 3 anh em mình đi cho dễ.

- Mà nhà em ở đâu? _hắn nghĩ 1 lúc rồi hỏi nó

- Cứ đi cùng Leo và 3R, họ sẽ dẫn mọi người đi, 7h tối em sẽ có mặt, đi trước đây _nó vầy vầy rồi bỏ đi.

Cả lũ ngồi lại hóng hớt 1 lúc rồi bỏ về nhà dọn đồ sang nhà nó.

— · — · —

Hết chap 3.

8. Chương 8

Đúng 6h tối, bọn hắn đi đến 1 ngôi nhà ở dưới chân đồi. Ngôi nhà 5 tầng, bên ngoài mang 1 màu trắng tinh khiết, vừa bước vào thì hiện ra trước mắt là 1 vườn hoa hồng đầy màu sắc, nhưng mỗi khu vực riêng là 1 màu hoa, và chỉ riêng khu vực có hắc hồng thì có 1 bộ bàn ghế đen luôn, bên khu vực bạch hồng thì có 1 chiếc xích đu. Bước tới trong nhà thì chỉ thấy đúng 12 người giúp việc tầm 20t và bác quản gia tầm 50t. Bọn hắn thì dọn đồ lên tầng 2, 2 nàng thì dọn đồ lên tầng 3. Phòng khách, phòng bếp đều ở tầng 1. Đằng sau nhà là 1 hồ bơi rất đẹp.

Đúng 7h, 12 chị giúp việc xếp thành hàng ngay ngắn, nó vừa bước vào thì cúi đầu chào

- Tiểu thư đã về ạ

- Chào mọi người _nó cười _mai nhin đói cả nhà nhé _nó thay luôn bằng giọng lạnh tanh

12 người nhìn nhau, 1 chị lay lay tay nó

- Sara à, tại bác Đặng đây _chị ấy chỉ tay về phía bác quản gia.

Nó gật đầu, phẩy tay ý bảo mọi người đi, nó bước tới chỗ bác quản gia

- Bác biết con 5 năm chẳng lẽ quên quy tắc của con? _nó lạnh giọng

- Hìhì, Sara tha cho bác, con thương bác nhất mà _quản gia cười trừ

- Lần này con tha, lần sau thì never _nó bước tới bộ sofa.

Lúc này bọn hắn và 2 nàng kia mới đi xuống, vừa bước xuống thì Kan đánh mặt lại

- Em đưa thằng này đến đây làm gì? _ Kan chỉ vào mặt cậu bé đang đứng gần nó

- Em ko bắt nó ở cùng phòng với anh là được rồi _nó ngồi xem tivi

- Ai vậy ck? _San kéo kéo tay Kan

- Con bà ta và cha anh _Ken trả lời hộ rồi nhìn nó _tại sao em đưa nó đến đây?

- Anh sẽ biết sau, bác Đặng đưa nó lên tầng 5 phòng 1 giúp con _nó chỉ vào Tiểu Long

- Sara à, thằng bé còn nhỏ, đưa nó lên tầng 5 tội nghiệp lắm _quản gia giật mình nhìn Tiểu Long

- Nếu nó còn bướng bỉnh thì nó còn ở đây dài _nó nhìn quản gia.

Quản gia liền thở dài, dẫn Tiểu Long lên tầng 5. Hắn liền gọi 1 chị giúp việc lại hỏi

- Tầng 5 là tầng làm gì hả chị?

- Tầng 5 là tầng phạt, có tất cả là 7 phòng, có 3 phòng phạt, ai mắc lỗi lớn sẽ bị đưa lên đó. Phòng 1 là phòng tối, chỉ có 1 bóng tối mà thôi. Phòng 2 thì có gián, rất rất nhiều gián. Phòng 3 thì có rất nhiều chuột. Bên cạnh là phòng 4 thì rất lạnh, nhiệt độ lúc nào cũng dưới 7 độ, nhưng Sara rất hay vào phòng đó. Phòng 5 thì toàn vũ khí như súng, dao, phi tiêu,... Phòng 6 và phòng 7 thì ko ai được phép vào nên chị cũng ko biết _chị giúp việc nói 1 hồi

- Chị hơi nhiều lời rồi đấy chị Hoa (tên chị giúp việc đó)_nó nói giọng lạnh
- Sorry baby, chị đi làm việc ngay đây_chị Hoa chạy luôn.
- Cả lũ bước lại chỗ nó ngồi xem tivi, Win vừa ngồi cất tiếng đầu tiên
- Nhà bà đáng sợ quá Sara ơi
- Mà phòng 6 với phòng 7 sao ko cho ai vào thế?_Leo hỏi.
- Phòng 6 nuôi 1 đôi cá sấu, phòng 7 nuôi bạch hổ_nó thần nhiên đáp
- What? Nuôi cá sấu với hổ làm gì?_đồng thanh
- Chơi_nó nói như ko
- Thảo nào em đòi mua nhà cao tầng, anh sợ em rồi đấy Sara_Leo nói bằng giọng sợ hãi.
- Bình thường thôi, đi bar đi_nó nhìn cả lũ
- Oke_đồng thanh
- Thế còn thằng oắt kia_Kan chỉ chỉ lên trên
- Kệ nó, em chưa cho nó chơi với cá sấu là may rồi_nó xua xua tay

—·—·—

- Bác Đặng: quản gia của nó, coi nó như con gái, rất trung thành với nó. Rất giỏi võ và nhanh trí, là người giúp nó rất nhiều việc. Ko xuất hiện trong thế giới ngầm nhưng trên thương trường người ta gọi ông là Black Diamond.
- 12 chị giúp việc gồm: Hoa, Thùy, Nhi, Cúc, Bích, Liên, Thư, My, Nga, Lan, Thúy và Ngọc. Đều là những người do chính tay nó chọn, văn võ song toàn (vì thế ngôi nhà 5 tầng mà chỉ có 12 người làm), đều xinh đẹp và rất trung thành. Điều quan trọng là đều miễn dịch với trai đẹp. Đứng đầu 12 là chị Thư, cả 12 đều có tiếng ở thế giới ngầm với cái tên Write.

9. Chương 9

10 người đi bar đến 2h sáng mới về, 5h sáng hôm sau, nó giật mình tỉnh giấc vì cơn ác mộng đã đeo bám nó suốt 10 năm qua, nó đã từng fải dùng đến lượng thuốc ngủ mạnh mà giấc ngủ của nó cũng ko quá 3 tiếng đồng hồ, nên bây giờ nó miễn nhiễm với thuốc ngủ luôn. Nó bước vào phòng tắm, 10' sau, nó bước xuống nhà thì đã thấy hấn đang ngồi xem tivi

- Sao anh dậy sớm thế?_nó hỏi
- Em cũng thế thôi, em định đi đâu à?_hấn rời bỏ tivi mà nhìn nó
- Thế dực sáng ý mà, anh đi ko?_nó cười buồn
- Ừ, anh cũng đang chán_hấn đứng dậy theo nó.

Nó dẫn hấn lên ngọn đồi gần nhà, trên đỉnh đồi có 1 cánh cổng trắng to khóa lại, nó bước đến, mở ổ khóa rồi đi vào. Bên trong cánh cổng là 1 vườn hoa rất rộng, đầy đủ các loài hoa đua nhau khoe sắc, nhưng điều đáng sợ ở đây là bên cạnh hàng cỏ xanh mướt là 1 cái vực sâu thăm thẳm. Nó bước thẳng đến chỗ cái vực, ngồi mép thành vực, thả chân xuống dưới, hấn thì đang bận ngắm cảnh nên ko để ý tới nó. Nó nhìn xa xăm và khóc

- Mẹ à, con đến rồi đây, 5 năm rồi con chưa đến thăm mẹ, con thật là 1 đứa con gái bất hiếu fải ko mẹ
- Con sống tốt lắm mẹ à, con đã gặp lại anh Kan và anh Ken rồi, cha nuôi cũng đối xử với con rất tốt, Thiên Thiên cũng rất yêu quý con. Con còn gặp lại San nữa, San với anh Kan là 1 cặp đũa mẹ ạ,...

Hắn đi quanh 1 vòng, ngồi dựa vào gốc cây gần đó thì nghe thấy tiếng nó đang tâm sự, gió thổi bay mái tóc đen tuyền của nó, đôi mắt nó rất buồn, những giọt nước mắt vẫn còn vương trên gò má nó. Thực sự nó rất đẹp, 1 vẻ đẹp mang nỗi buồn sâu thẳm. Đúng 6h sáng, nó đứng dậy kêu lớn tiếng

- Mai con sẽ đến_nó lau cạn những giọt nước mắt.

Hắn cũng đứng dậy theo nó, cả 2 về nhà thì vẫn còn sớm, chỉ có chị Nga và chị Liên dậy sớm vì đến giờ làm việc. Nhìn thấy nó, đôi mắt đỏ hoe của nó thì 2 chị đã biết nó vừa đi đâu về, nó chào 2 chị rồi đi thẳng lên phòng, 2 chị nhìn nhau rồi thở dài, hắn lững thững theo sau, chào 2 chị rồi cũng đi vào phòng.

—·—·—·—

End chap 4

10. Chương 10

Nó ngồi trên phòng đến đúng 7h15', lúc này đã thấy 3R cùng 2 nàng ngồi tại bàn ăn

- Ngủ ngon ko?_Win cười hỏi nó

- Bình thường_nó ngồi xuống

- Bình thường cái đầu bà à? Mắt xưng kia kìa, bạn với chả bè, ko ngủ được thì cứ bảo ko ngủ được đi_San bức xúc đập tay xuống bàn khi nhìn thấy mắt nó

- San đừng mắng Sara nữa, Sara ko bao giờ ngủ được quá 3 tiếng đồng hồ đâu_chị Thùy vỗ vai San

- 3 tiếng? Thôi chết, tui xin lỗi_San cúi mặt xuống

- Thế đấy, bạn với chả bè, bạn bè thì xin lỗi cái gì?_nó đập bàn bắt chước giọng San lúc nãy

- O_San đơ luôn

- Ko có gì đâu, đã là bạn bè thì tôi luôn tha thứ_nó xoa đầu San

- Aaa, tóc đẹp của tôi_San giả mếu làm nó bật cười.

Nó cười thật lòng vì người bạn này, lúc nó cười có má lúm đồng tiền phải nói là cực kì xin, lại có răng khểnh cực duyên luôn. Nhưng bình thường nụ cười giả tạo của nó thì sẽ ko nhìn thấy điều đó. Cả nhà đang ngây ngất nhìn nó, nó nhìn quanh nhận thức rằng mình đang cười thì lấy lại vẻ mặt lạnh lùng. Mọi người giật mình ngó lơ đi

- Leo và 2 anh em chưa xuống hả chị Thư?_nó nhìn chị Thư

- Đây đây, xuống rồi đây, thằng Leo nó ko chịu dậy_Kan vẫy vẫy, đằng sau là Ken và Tiểu Long. Thằng nhóc sau 1 hồi sợ hãi ngồi trong phòng tối thì đã biết nghe lời nó, còn đối với người khác thì vẫn bước.

- Bác Đặng chuẩn bị cho con ít nước đá mới tan đi_nó nhìn quần gia

3' sau, trên tay quần gia là xô được đá mới tan lạnh buốt, nó cầm xô nước lên thẳng phòng Leo. 12 chị rón rén thì theo đằng sau, cả lũ chẳng hiểu chuyện gì nhưng cũng bám theo. Nó mở cửa vào phòng Leo, còn Leo thì đang ngủ ngon lành. Nó lay tay Leo nhỏ nhẹ

- Dậy đi Thiên Thiên, sáng rồi.

10s...15s... ko động tĩnh. Nó lại gọi nhưng bằng giọng lạnh. Nhưng Leo thì trùm chăn kín đầu. Con giận dữ lên đến đỉnh điểm, nó hất tung chăn của Leo ra, tạt thẳng nước vào mặt Leo.

- A, lạnh quá, lạnh quá_Leo nhảy tưng tưng nhưng khi cái mặt nó sát khí ngút trời thì im re

- Cả ngày hôm nay nhịn đói cho em_nó bỏ đi nhưng vút lại câu nói làm Leo muốn kêu nhưng ko làm gì được.

21 người đang đứng ngoài cửa nhìn thấy vẻ sát khí của nó thì chạy luôn.

Nó ko nói ko rằng, bó lên phòng, đứng 10' sau, nó xuống với một chiếc váy trắng ren dài đến đầu gối, tóc làm xoăn, quanh eo là thắt lưng nhưng nếu nhìn kĩ thì là 1 chiếc soi dài tầm 3m. 1 vẻ lạnh lùng làm ai cũng ghê sợ nhưng rất xinh đẹp.

- Sao lại lạnh thế nhỉ?_ San ngồi quay lưng về phía nó nên ko nhìn thấy nó.

Sau câu nói của San, cả nhà đồng loạt chỉ về nó

- Đi học thôi_nó lạnh lùng

Cả nhà vội vàng bỏ đũa đi theo nó, vừa bước vào cổng trường thì bị 1 đám nữ sinh chặn đường.

- Chặn đường quá đấy_hắn khó chịu lên tiếng

- Cũng được nếu mấy anh để 3 cô ta ở lại_1 ả chỉ bợn nó

- Hôm nay tâm trạng đã ko tốt lại còn gặp chó, chán quá_San lên tiếng than thở

- Ko những thế, loài 1 lũ chó ngu_Win gật gù

- Chó khôn ko cần đường chủ mà__ San tiếp lời

- Chó gì mà hoa hoè hoa sói, người ta nhìn vào tưởng 1 lũ chó dại_Win đáp thêm.

Cứ thế, 2 nàng người hững hờ tung, bợn hắn cười thầm bên cạnh.

- Có việc gì thì nói_giọng nó lạnh âm cả nghìn độ.

- Bọn mày dám đi cùng 4 hoàng tử thì đừng có trách_ả ta sợ nhưng vẫn lớn tiếng.

Nó cười khẩy, kiễng chân lên thơm vào má hắn (vì hắn là người gần nó nhất), hắn giật mình. Nó nhìn ả bằng ánh mắt thách thức nhưng vẫn lạnh đều thấu xương.

Ả ta tròn trĩnh mắt, cả lũ cũng kinh ngạc nhưng với cái IQ cao ngút thì đã hiểu ngay ra vấn đề.

- Bọn mày cut được rồi đấy, hoa đã có chủ thì đừng cố cướp_1 cô gái có tiếng nói trong veo cất tiếng

- Mày là ai, có giỏi thì ra mặt, đừng giở trò ma quỷ ở đây_ả sợ nhưng lớn giọng

Nhảy xuống chỗ bọn nó từ 1 cái cây gần đó, cô gái mang vẻ đẹp kiều sa, quý tộc, khuôn mặt có phần giống với Leo, mái tóc tím bồng bênh, cô gái xoay 1 vòng đến chỗ Ken, mỉm cười rồi hôn lên đôi môi của Ken. Ken bất ngờ nhưng rồi ôm trầm lấy cô gái trước con mắt ngỡ ngàng của toàn trường trừ nó.

11. Chương 11

- Xuống rồi đây_cô nàng khoác tay Ken nhìn ả ta.

- Cô là ai_ả chỉ thẳng mặt cô nàng

- Ko phải đồng loại của chó như you đâu_cô nàng gạt tay ả rồi quay sang nó_[lũ này em xử hết nhé] (tiếng nhật)

- [tất nhiên là mời]_nó gật đầu.

Nó và cô nàng kia nói là cả bọn hám trai kia chẳng hiểu gì, bọn hắn và 2 nàng kia thì tất nhiên là hiểu.

- Có ngon thì lên hết đi, nghe sửa nhiều điếc tai lắm_cô nàng cau mày

- BẠN Ạ, tớ cũng muốn chơi_San kéo tay cô nàng

- Ôtê, càng đông càng zui_cô nàng nháy mắt.

Vậy là 2 nàng xông vào gần 300 người, và cũng dễ dàng thắng vì toàn võ mèo cào, dính 1 phát vào bụng đã ôm bụng lăn lóc ăn vạ. 2 cô phải tay đi thẳng lên lớp

— · — · — · —

- Đỗ Hoàng Bích Thảo_Nana (16t)

.Em gái ruột của Leo, vợ yêu của Ken

.Thư kí chủ tịch Diamond và cũng là thành viên thứ 13 của Write.

.IQ: 200/200. Quậy: anh nào em này

—._.—

Vừa vào đến cửa lớp, Leo đã kéo Nana ngồi vội xuống

- Thế này là thế nào? _Leo nhìn chăm chăm Nana

- Thế này là thế này chứ thế này là thế nào. Anh hỏi thế đến cha còn ko biết trả lời huống chi là em_Nana
ngây thơ vô (số) tội

- 10 năm trước cha nói em đã chết_Leo

- Lúc đó em bị bệnh tim nên cha cho đi chữa trị, vì ko chắc chắn kết quả nên em nói cha cứ bảo với anh là em đã chết_Nana cười buồn

- Em có biết anh buồn tới mức nào ko hả?_Leo ôm Nana khóc. (Trog lớp lúc này đã xuống phòng thể dục hết, còn tụi nó thì bùng luôn)

- E hèm, bỏ vợ tao ra mà_Ken ầm ầm Leo ra

- Tao lại ko ày lấy em tao bi giờ_Leo lườm Ken

- Ko cho tao cướp_Ken ôm lấy Nana

- Mà mà với em gái tao gặp nhau lúc nào đấy_Leo đơ đơ 1 lúc rồi hỏi

- Ko biết, tầm 5 năm trước ở _Ken suy nghĩ 1 hồi

- Thôi đi, Nana chiều về sống, 12 bà kia chắc mừng lắm đấy_nó xoa đầu Nana cười

- Rõ thừa đại tỷ_Nana giơ tay kiểu quân đội

- Vợ ơi là vợ, ck thì vợ cho ra đìu, em gái ck thì vợ cứ bám lấy là sao?_Ken bức xúc

- Nếu bây giờ chị Sara bảo em ko lấy ck thì em cũng sẽ làm theo luôn đó, chị Sara của em là số 1, anh chỉ đứng số 2 thôi_Nana bám lấy tay nó.

- Thôi đi cô nương, về ko báo là tối nay phạt đấy_nó cốc đầu Nana

- OMG, chị thương em đừng có phạt em chứ, huhuhu ck ơi cứu vợ_Nana khóc lóc thảm thiết

- Đừng gọi anh chị, chị lại để cả 2 lên thì đừng trách Sara này ác_nó nhìn

- Huhu, ai dám trách chị ác đâu, chị ác sẵn rồi thì trách làm gì_Nana khóc nhưng ko quên móc nó

- Giỏi, rất giỏi, tối nay lên phòng 4 ngủ nhé, ở đây chỉ còn 3 độ thôi, chị về trước_nó bỏ đi vút lại câu làm Nana đỏ khóc đỏ cười luôn.

Tại 1 nơi khác, lại là 4 khuôn mặt ‘xinh đẹp’ đang tức xì khói, mặt mũi đỏ lên thì giận, nhưng lại xuất hiện 1 nụ cười gian tà báo hiệu sắp lại có bão lớn cho bọn nó.

—._.—

Hết chap 5

Mai mình post típ nhá! Cho ít ý kiến đi các tình yêu!

12. Chương 12

Bọn nó cũng đi bar đến tận 1h sáng mới về, nhưng chỉ 3 tiếng sau là nó lại thức giấc. Tay lau mồ hôi trên trán, đưa mắt nhìn đồng hồ, bây giờ mới có 4h15'. Nó cười cho chính bản thân nó 1 cách chua xót. Bước chân vào nhà tắm, đứng 10 sau nó bước ra. Nó mặc chiếc váy ren xòe trắng, mái tóc đen ướt xõa tự nhiên, khuôn mặt lạnh tanh ko cảm xúc. Nó lại lên trên đồi, nhưng nó ko ngồi ở chỗ vực nữa mà vào 1 căn nhà nhỏ ở gần đó. Bên trong nhà là 1 ngôi mộ, trên bia mộ là ảnh của 1 người phụ nữ xinh đẹp đang cười rất tươi, có đôi mắt tím hiền lành, mái tóc đen tuyền thẳng tắp, và người phụ nữ ko ai khác chính là mẹ của 3 anh em nó.

- Mẹ bỏ con tròn 10 năm rồi mẹ ạ. Đúng 10 năm rồi_nó đưa tay lên tấm ảnh
- Con sẽ sớm trả thù ẹ, mẹ đợi con nhé, con sẽ ko để mẹ 1 mình nơi đất khách quê người đó đâu, mẹ đợi con_nó khóc, nhưng là những giọt nước mắt lạnh như băng, đúng với cái tên của nó: Lệ Tuyết.

Nó quét dọn xung quanh ngôi mộ của mẹ nó rồi bỏ đi đến chỗ vực thăm, nhưng nó chỉ nhìn xa xăm, ko khóc, ko nói, ko cười, ko nhúc nhích.

Lúc này ở nhà thì hấn vẫn là người thức dậy đầu tiên, cũng 6h sáng rồi, gõ cửa phòng nó, ko thấy phản ứng

- Chắc lại lên đó rồi_hấn lẩm bẩm cười thầm
- Dậy sớm thế Vick?_Kan xuất hiện, theo sau là San, Ken, Leo, Nana và Win
- Thói quen rồi. Sao hôm nay cả lũ dậy sớm thế?_hấn nhún vai
- Sara nó chưa dậy à?_Ken nhìn hấn
- Chắc nhỏ đó lên đồi rồi_hấn bỏ xuống dưới nhà_lên ko? Tao đưa lên_hấn đột nhiên quay lại.

Cả bọn giật mình nhìn nhau rồi gật đầu, hấn liền dẫn cả bọn lên trên đồi, Ken nhìn thấy nó đang ngồi mép vực thì vội chạy đến bên nó nhưng

- Grào_1 con bạch hổ xuất hiện chặn đầu cả lũ
- OMG, hổ kìa, chạy mau_San hét toáng lên
- Nó ko tấn công đâu, chỉ chặn chúng ta ko đến chỗ Sara thôi_Leo nhìn chăm chăm con hổ.
- Mina (tên con hổ), để họ vào, bạn_nó cất giọng lạnh tanh.

Vừa dứt lời nó, Mina liền nằm bẹp xuống ngủ. Nana đến bên con hổ xoa đầu

- Mina hư, quên cả chị rồi.

Mina nhìn lên Nana thì liếm mặt Nana rồi lại nằm xuống ngủ.

Còn tất cả thì đã đứng đằng sau nó hồi lâu nhưng ko ai lên tiếng, vài phút sau

- Về_giọng nó cực lạnh

Cả bọn nhìn thấy nó thì lại theo gót đi sau, cả con bạch hổ cũng đi theo.

Vừa về đến nhà, bạch hổ đã đi thẳng lên tầng 5. Chị Thư nhìn thấy nó thì vội kéo lại

- Tổng thống Nga vừa bị ám sát, may mà đã an toàn, ngài ấy nhờ em ra tay hộ_Chị Thư vừa nói vừa đưa nó 1 bức thư
- Gọi máy bay đi_nó gật đầu lấy bức thư rồi lạnh giọng bỏ lên phòng.

Khi nó bước xuống thì nó khoác trên người 1 bộ quần áo đen da bó sát, bên phải là 1 khẩu súng ngắn, bên trái là 1 cây sáo đen khắc hình hoa hồng, mái tóc đen của nó được búi gọn gàng, đeo 1 chiếc kính râm che nửa mặt.

Ai cũng rất bất ngờ trừ Leo và Nana

- Nana đi cùng, hôm nay nghỉ học_nó lạnh giọng.

Nana gật đầu rồi đi cùng nó lên tầng thượng, đã có 1 chiếc máy bay sẵn ở đó, nó ngồi vào ghế lái, Nana ngồi cạnh, cả bọn thì đang tròn mắt nhìn. Nó lái máy bay theo đường hướng bắc, khuôn mặt lạnh tanh ko cảm xúc làm Nana cũng nghiêm túc hơn.

- Đây là mơ đúng ko?_Kan ko tin vào mắt mình
- Black Rose ư?_Win tiếp lời
- Thân phận thực sự của Sara đó_Leo cười
- Thăng quỹ, bạn bè thế à? Bao nhiêu điều ko thềm nói với bọn tao_hắn lườm Leo
- Tao nhớ đã từng bảo Sara có rất nhiều thân phận mà, cứ từ từ tìm hiểu_Leo cười

13. Chương 13

Ngày ngày hôm sau nó và Nana đã về, nhưng Nana nằm trên máy bay ko nhúc nhích vì bị đâm 1 phát vào bụng, mọi người đã đứng sẵn chờ, vừa mở cửa máy bay đã nhìn thấy tình trạng như vậy thì rất lo lắng

..Chát.._Leo tát nó

- Em đưa nó đi rồi để nó bị thương thế này à?_Leo quát lớn.

Nó ko trả lời nhưng nhìn thẳng vào Leo bằng ánh mắt giết người, nó quay sang chị Thư

- Chị cùng em lên kia, còn các chị chăm sóc Nana_nó lạnh giọng.

Các chị nhìn nhau giật mình, lo lắng nhìn nó, bọn hắn nhìn thấy thì bất ngờ.

Nó và chị Thư bỏ lên đồi, nó nhập mật khẩu rồi mở ra 1 cách cửa đi sâu vào lòng đất, bên dưới là 1 căn phòng y như bệnh viện mini.

Nó cởi áo khoác ngoài, trên bụng là 1 đường chém dài 13cm, 1 viên đạn găm thẳng vào bả vai trái. Chị Thư nhìn thấy thì giật mình nhưng cũng lấy lại tinh thần rất nhanh. Khâu vết thương trên bụng nó và lấy viên đạn trên vai nó. Nó hơi nhăn mặt nhưng lại lạnh tanh, vì nó ko tác dụng với thuốc mê nên ko thể gây mê được.

Ở chỗ bọn hắn trong nhà, Nana đã được chị Liên chữa trị vết thương, 11 chị và bác Đặng đều đang đợi Nana tỉnh dậy, trên mặt ai cũng rất lo lắng.

- Ừ...ư_Nana dần tỉnh lại
- Nana, Nana, việc gì xảy ra_Chị Thùy vừa thấy Nana tỉnh dậy thì lay vai
- Chị làm gì thế? Nana vừa tỉnh lại mà_Leo lo lắng
- IM ĐI_Cả 11 người gất lên làm cả lũ tròn mắt còn Leo thì im bật
- Chị...chị Sara đâu?_Nana vừa ngồi dậy
- Em còn nói được à? Anh đuổi ra rồi_Leo tức giận
- Cái gì?_Nana hét toáng lên_anh bị điên à? Chị Sara bị thương nặng hơn em đấy_Nana khóc

Leo đứng hình luôn, tất cả cũng đang ngạc nhiên nhìn nhau

- Sự việc là thế nào?_Chị Nga bình tĩnh hỏi lại
- Em bị vậy, chị ấy vào cứu nên bị chém, còn vì em mà chị ấy trúng đạn nữa_Nana nói xong thì ôm Ken khóc.

Tiếng cửa phòng mở ra, nó bước vào phòng Nana với khuôn mặt lạnh băng, trên má vẫn còn hằn đỏ vết tát của Leo, chị Thư đi đằng sau thì lườm Leo ko nói gì.

Nó đưa cho Nana 1 lọ thuốc rồi bỏ đi, Leo kéo tay trái nó lại làm nó nhăn mặt, chị Thư vội vàng gỡ tay Leo ra khỏi tay nó

- Anh xin lỗi_Leo cúi gầm mặt nhưng nó ko nói gì mà bỏ đi.
- Xin lỗi chưa đủ đâu, tôi nghĩ cậu nên đi khỏi đây ngay đi, đừng để 1 trong 12 người chúng tôi nổi điên_chị Thùy dí súng vào đầu Leo

Cả bọn đang bất ngờ thì khẩu súng trên tay Thùy rơi xuống đất, bên cạnh là 1 viên đá nhỏ. Nó nhìn Thùy lắc đầu. Thùy nhìn nó rồi gật đầu ý đã hiểu.

Mấy ngày hôm sau nó chẳng nói chẳng rằng với 1 ai, 1 ngày nó nói ko quá 10 lần, 1 lần ko quá 3 từ. Khuôn mặt thì lạnh băng và rất hay vào căn phòng 4, nhiệt độ lúc nào cũng chỉ ở mức 7 độ. Nhưng ko ai dám bắt chuyện với nó. Đến bác Đặng và 12 chị cũng mang khuôn mặt lạnh tanh ko cảm xúc, và lúc nào cũng nhìn Leo bằng con mắt ác cảm làm Leo rất hối hận vì đã đánh nó. Đêm nó ko còn ở nhà thường xuyên mà lên đồi suốt ngày, luôn dẫn theo Tiểu Long đi cùng, và nó cũng đã nghỉ học hơn tháng trời.

Sau 1 tháng trời ở trên đồi, nó và Tiểu Long cũng xuống nhà, và Tiểu Long đã ko còn bướng mà nghe lời nó 1 cách triệt để, nói gì làm nấy, ko phản kháng 1 lời.

—·—·—

Hết chap 6

14. Chương 14

Sau 1 tháng vắng bóng nó cũng quay trở lại trường, nó đi đầu, theo sau là bọn hần, các nàng và 3R.

Vừa vào nó đã bị 4 nữ sinh ăn mặc cực kì sexy chặn lại

- Muốn gì?_nó lạnh giọng
- Muốn thách đấu_1 ả kiêu căng vênh lên
- Lý do_Win cũng lạnh ko kém
- Đòi lại hoàng tử_ả khác vênh lên
- OMG, đòi lại? Ko biết nhục đánh vắn thế nào hay sao mà dám đòi ‘lại’?_San cười khẩy
- Hay các cô ko dám_1 ả khác
- Trò kích dử này xa xưa, cổ lắm rồi, ko còn trò khác sao?_Nana chen vô
- Thì vẫn ko dám đấy thôi_ả còn lại
- Thích thì chơi_nó nở nụ cười ác quỷ làm ai cũng lạnh sống lưng.

Mấy ả bỏ đi, nó ko nói gì cũng bỏ lên lớp, các nàng thì cũng hơi bất ngờ nhưng lại nở 1 nụ cười ác quỷ.

—·—·—

Nhân vật mới

- Phạm Hoàng Ánh
- .Thích Leo, lúc nào cũng ông ọ làm người khác thấy ghê luôn
- .Ngu nhất 4 ả nhưng giàu nhất
- .(em xin nói trước là sẽ ko nhắc đến IQ của 4 ẻm này vì 4 ẻm quá thông minh luôn đứng đầu BXH của trường từ dưới lên trên)
- Trịnh My Lan
- .Thích Kan như điều đồ, phong cách ăn mặc thì như ăn mày (nói hơi quá)
- .Thâm độc nhất 4 ả
- Lê Phương Vy

.Thích Ken như mèo thích chuột

.Xinh nhất trong 4 ả

- Nguyễn Trúc Mai

.Con gái ‘bà ta’, rất thích hẳn

.Mẹ nào con nấy nên lúc nào cũng gỡ thủ đoạn bằng bất cứ giá nào

_Lưu ý: mình viết nhầm chính tả chữ Write, thực ra nó là White, trình độ tiếng anh có hạn nên mong mọi người bỏ qua *cúi đầu hối lỗi*

Tạm thời mình viết thế này thôi. Nếu tới có time mình sẽ viết tiếp.

Các bạn cho ý kiến nha

15. Chương 15

Vài ngày sau, cái tin thách đấu này đã được loan đi khắp trường, đến cả hiệu trưởng cũng háo hức vì sự xuất hiện của cô chủ tịch ác quỷ này.

Bọn nó thì chẳng để ý, cứ nhõn nhoe đến trường, mấy ả thấy bọn nó xuất hiện thì chặn ngay đầu

- Vòng 1 thi thiết kế. Ai trong các cô dám tham gia_ả Lan vênh lên. Chỉ vì thiết kế là cái tốt nhất ả có thể làm được nên mới thế

3 nàng nhìn nhau (trừ nó)

- Bốc thăm đi_San

- Em ko thích, đấu vs mấy ẻm này sợ nhục em lắm_Nana lắc đầu

- Công nhận, xấu mặt lắm_Win thêm vào

- Đành chịu chứ biết làm thế nào được, mặc dù hơi mất danh tiếng nhưng vẫn phải chơi thôi_San nhún vai

- Chị ạ, ko phải hơi đâu mà quá sợ nhục tiếng tăm của em đấy. Em ko cần biết, em ko tham gia_Nana thở dài nhìn San

- Tui cũng ko tham gia đâu, bà với Sara tự lo đi_Win nói rồi chạy biến luôn

- Sara à_San nhìn nó bằng đôi mắt long lanh.

Nó ko nói gì chỉ bỏ lên lớp đồng nghĩa với việc ko tham gia. Còn San thì muốn khóc nhưng ko nổi

- Thôi được rồi, đành hạ thấp mình vậy_San thở dài_Tôi tham gia_nhìn sang mấy ả.

Mấy ả thì đang tức giận mặt đỏ bừng bừng, lí do rất đơn giản, mấy chị nhà ta nói to quá nên ai cũng nghe được. Bọn hần đến sau nghe được đoạn đối thoại của mấy chị nhà ta thì cười lăn cười bò như mấy thằng trốn trại (mất hình tượng quá).

Cả trường đã tập trung ở hội trường, San và ả Lan có 3 tiếng để may 1 bộ váy dạ hội.

2 tiếng 55' sau, ả Lan bước ra với mồ hôi nhễ nhại, lớp phấn cũng trôi theo nên mặt ả vừa trắng vừa đen, người diện cái bộ váy mà ả mới may là ả Vy. Cái váy phải gọi là cực kì mát mắt, váy đỏ chót lại còn hoa hoét, chỉ dài đến nửa đùi, hở lưng, ả cũng mới nhuộm tóc thành đỏ nên nhìn ả như con tắc kè đỏ chót từ đầu đến chân, vì ả đi đôi giày cao gót đỏ chót cao tầm 15 phân, suýt ngã mấy lần nhưng may ko sao. ả lượn đi lượn lại đến cả chục vòng, mắt nhìn đã nhỏ lại thích nháy mắt đưa tình liên tục tới mức rụng lông mi giả. ả đứng góc bên trái sân khấu nhưng mặt thì cứ vênh lên mà ko sợ gây cổ.

ả đứng đấy được 1 lúc thì 1 cô gái xinh đẹp bước ra, cô khoác trên người 1 bộ váy màu xanh nhạt, mái tóc hạt dẻ xõa tự nhiên, làn da trắng hồng ko tì vết, cô gái đeo 1 chiếc mặt nạ trắng nhưng lại toát lên 1 vẻ kiêu sa, đến ả Vy cũng nhìn ko chớp mắt. Ở dưới thì tất cả mắt chữ o mồm chữ a, người tỉnh lại đầu tiên chắc là thầy hiệu trưởng, thầy vỗ tay rồi 1,2 học sinh vỗ tay theo, sau đó là cả hội trường với tiếng vỗ tay ko ngớt.

Đi đằng sau cô gái ấy là San, khuôn mặt xinh đẹp đang nở nụ cười rất tươi. Cô gái xinh đẹp bỏ mặt nạ ra thì khiến girls fải ghen tị lẫn ngưỡng mộ. Boys thì nhìn ko chớp mắt. Và cô gái xinh đẹp ấy chính là Win.

Sau nửa tiếng thì MC mới công bố San là người chiến thắng. 4 ả tức giận lườm bọn nó, San nhìn thấy thì cười

- Đừng nhìn bằng ánh mắt chó nhìn chủ đấy

- 3 ngày nữa sẽ thi trí nhớ về nội quy của trường, đừng mong thắng ả Ánh vênh lên. Lí do cũng rất đơn giản, 1 tuần trước ả mới mượn được cuốn nội quy trường của thầy hiệu trưởng.

- Phụt, hahaha, oke chơi luôn_Nana đang uống nước thì cười phá lên và nước tràn vào mặt ả Ánh.

Mấy ả tức giận dùng dùng bỏ đi, ko quên để lại cho bọn nó cái nhìn đầy thù đoạn.

—._.—

Hôm nay tạm thế nhé, tối nếu có thể mình viết tiếp

16. Chương 16

Trong 3 ngày, Nana chỉ hết ăn rồi lại ngủ, ko ngủ thì ngồi xem tivi, ko xem tivi thì lại đi chơi. Bọn hần thì lo lắng suốt ngày thở dài.

- Thực sự em ko thấy lo lắng gì àk?_Leo lay vai Nana

- Lo với chả lắng, em đang bận_Nana gạt tay Leo để tập chung xem hello jadoo trên disney

- Thế giữa anh với cái thứ vớ vẩn này, ai quan trọng hơn_Leo chỉ tay về phía TV

- Anh đang nói cái gì vậy? Tất nhiên là..._Nana nhìn Leo cười làm Leo cũng cười theo_...là hoạt hình của em_Nana nói xong lại xem tiếp

- Yaaaaaaa! Em có fải em anh ko?_Leo hét toáng lên

- Ko_Nana hồn nhiên đáp lại

- Em...em_Leo tức giận ko nói lại được

- Em biết em xinh đẹp, giỏi giang, nên ko cần nhìn em như thế_Nana phẩy phẩy tay như muốn đuổi

- AAAAAAAA, em làm anh tức chết mà_Leo gào ầm lên

- Chuyện nhỏ, sở trường của em mà_Nana cười khẩy

- Xem lại đi_giọng nó lạnh tanh cất lên

- Thôi mà chị_Nana nhìn nó bằng ánh mắt ngây thơ vô (số) tội

- Ngay và luôn_nó gần giọng

- Dạ vâng_Nana dở khóc dở cười cầm cuốn sách lên đọc.

Nó ko nói gì chỉ lặng lẽ tắt tivi, Leo lúc này đang ngạc nhiên vì nói Nana từ lúc này đến giờ ko nghe. Nó vừa nói 1 câu thì nghe rầm rập ko dám trái lệnh.

- Em biết anh đang nghĩ gì, đến em cũng ko biết vì sao lại nghe lời chị ấy như thế, ở chị ấy toát ra 1 vẻ khiến người khác ko thể cãi lại, 1 cảm giác khiến người ta tin tưởng_Nana vẫn nhìn chăm chăm vào cuốn sách dày hơn 500 trang.

Ngày hôm sau, chưa đến 8h đã chật kín cả hội trường, điều quan trọng là có chính hiệu trưởng là giám khảo trong cuộc thi này.

- Thầy hỏi điều bao nhiêu thì các em trả lời, đọc chủ đề là được, ko cần rõ nội dung, chỉ 3 câu thôi_HT cười

- Ko fải là đọc ra ư?_Ánh giạt mình. Mấy ả chỉ học vài điều trang đầu vì nghĩ bọn nó ko có sách nên chắc chắn sẽ thua.

- Sợ à?_Nana cười

- Tôi...tôi mà fải sợ à?_ả vênh lên

- Goodluck!_Nana nháy mắt làm ả tức lộn ruột

- Chúng ta bắt đầu nhé, Ánh, điều 2_HT hỏi ả trước

- Ko đi học muộn ạ_ả cười

- Tốt, Thảo, điều 78

- Lễ phép với thầy cô_Nana đáp lại mà ko cần nghĩ.

Thầy hiệu trưởng gật đầu hài lòng quay sang ả

- Hay cho thầy biết điều 197 nói gì

Ả nhăn mặt, lén lút nhìn xuống đám ở dưới cầu cứu

- Làm bài đầy đủ trước khi đến lớp ạ_ả kêu lớn tiếng

- Đúng, nhưng yêu cầu học sinh ở dưới ko nhắc, đặc biệt là nhóm bạn Vy_HT chỉ về phía mấy ả làm mặt mấy ả tái mét_lần này tạm bỏ qua, Thảo, điều 224

- Tôn trọng, ko gây xích mích, kéo bè kéo phái cách ly bạn bè_Nana vẫn thản nhiên trả lời

HT lại 1 lần nữa mỉm cười hài lòng (thầy HT ko biết Nana là thư kí chủ tịch đâu), mấy ả cũng tròn mắt nhìn, ko có sách sao Nana có thể trả lời được, mấy ả nhìn nhau sợ hãi và điều đó đập ngay vào mắt nó. Nó nhìn mấy ả 1 cách lạnh lẽo, đôi môi cũng nhếch lên 1 vẻ khinh thường.

- Câu quyết định nhé, Ánh cho thầy biết chủ đề điều 300 cho thầy_HT nhìn ả

- Dạ, điều 300 là...là...là..._ả lắp bắp, đến điều 200 ả còn chưa đọc qua hướng chi là 300, 1 quyển sách hơn 500 điều khoản mà ả đọc hơn 1 tuần đến điều 200 đã là quá siêu phàm với cái IQ ko đến 3 chữ số của ả rồi

- Ko cậy quyền thế để đuổi học sinh ra khỏi trường, 100% là do Diamond đầu tư nên ko có 1 tập đoàn nào trên thế giới được phép dùng quyền thế đuổi học sinh, nếu có kẻ dám lộng hành trong trường thì HT có quyền đuổi học ko cần ý kiến chủ tịch_Nana khoanh tay trước ngực, mắt nhắm lại, dựa lưng vào ghế trả lời 1 cách cực kì thông thả, như kiểu đây là điều đương nhiên mà ai cũng biết.

Tất cả ai ai cũng bất ngờ, tròn mắt nhìn Nana như người ngoài hành tinh. Chỉ có nó là bình thản, suốt 1 năm trời nó bắt Nana học nội quy công ty hơn 1000 trang, chỉ là 1 điều khoản nhỏ mà cũng rất chi tiết đến từng milimét, mà nội quy trường chỉ là 1 nửa nội quy công ty thì Nana trả lời được là điều đương nhiên. Ko trả lời được nó còn phạt đấy chứ.

Sau 1 hồi tròn mắt nhìn Nana như sinh vật lạ, HT vội vàng lật lật quyển sách trên bàn.

- Chính xác ko sai 1 từ_HT thốt lên

- Cảm ơn thầy_Nana gật đầu với thầy_thắng rồi chứ_Nana hất mặt về phía mấy ả.

- Ngày mai sẽ là vòng thi cuối cùng_ả Mai vênh lên

- Thua 2 vòng rồi chưa chán à?_Win chán nản

- Ko bao giờ tao chịu thua bọn mày đâu_ả Mai quát lên

- Rồi rồi, điếc tai quá, mai muốn thi gì_San nhăn mặt ngoáy ngoáy tai

- Thi nấu ăn_ả cười khẩy

- Nấu ăn?_bọn nó đồng thanh (trừ nó đã đi chỗ khác từ lâu)

- Ko dám à?_ả Lan cười khẩy

- Vâng, sợ quá, sửa nhiều thật cần người ko đấy?_San ra vẻ sợ hãi
Mấy ả tức giận bỏ đi.

17. Chương 17

Tất cả về nhà thì thấy 1 mình nó đang ngồi vắt vẻo trên cửa sổ, ánh mắt xa xăm nhưng khuôn mặt vẫn lạnh tanh ko cảm xúc, trên tay là 1 que kem đã hết 2 phần 3.

- Sara_Win cất tiếng gọi làm nó quay lại.

Nó nhảy xuống khỏi cửa sổ tiến về chỗ cả lũ đang đứng

- Mấy ả đó đòi thi nấu ăn_San ngồi xuống ghế 1 cách mệt mỏi

- Chị tham gia nhé_Nana cười

Nó ko nói gì chỉ bỏ lên phòng

- Càng ngày càng khó gần, mà nó có đồng ý ko vậy?_Leo cắn nhần

- Anh còn nói à? Đánh chị ấy xong còn cần nhần là sao?_Nana cau gắt

- Anh biết anh sai, nhưng tại sao lại Sara lại lạnh tới mức ấy_Leo cúi gầm mặt

- Có lần chị ấy bảo rằng chị ấy cực kì giống mẹ nên ko muốn ai chạm vào mặt, động đến tóc thì bị đánh thôi, còn chạm vào mặt có 3 kết cục. 1 là sống dở chết dở. 2 là sống đời thực vật. 3 là đi gặp tổ tiên luôn_Nana cũng ngồi xuống cạnh San

- Ủ, con bé rất giống mẹ, chỉ trừ đôi mắt_Kan cười buồn

- Nhưng em nhớ hồi xưa mắt Sara cũng màu tím mà_Ken lên tiếng

- Con nhóc ấy đeo kính áp tròng, mà còn là loại cực kì đặc biệt, bình thường sẽ ko nhận ra, chỉ khi đang khóc mới thấy được_hắn uống trà 1 cách chậm rãi

- Lúc Sara đến nhà tao mắt đã là màu đen rồi_Leo chen vào

- Thôi, đừng nói nữa, nếu muốn giấu cứ để nó giấu, muốn nói sẽ tự nói ra thôi_Win nhắm mắt, tựa lưng vào ghế

- Ủ_đồng thanh

Tất cả ngồi ngoài phòng khách đến khi có 1 giọng lạnh tanh cất lên

- Vào ăn cơm

Cả lũ giật mình chạy thẳng vào nhà bếp, thấy trên tay nó là 1 bát canh trứng, trên bàn ăn thì như 1 bữa ăn của nhà hàng 5 sao.

- Em nấu à?_Kan chỉ vào bàn ăn. Nó ko nói gì chỉ gặt đầu

- Các chị đâu hết rồi?_San lon ton vào bàn ăn

- đi Nga rồi_nó ngồi xuống

- Làm gì thế?_Ken nhìn nó

- Có việc_nó lạnh giọng

- Thế từ nay ăn uống thế nào đây?_Win vừa cười v

vừa nhần mặt

- Chia lịch

- Mà 3R đâu rồi? Hình như cả tháng nay chưa thấy mặt, cũng quên mất 3 thằng_hắn đang ăn cũng ngẩng đầu lên
- Đi Nhật
- Làm gì? Sao ai cũng đi hết thế? Cả thằng nhóc Tiểu Long nữa? Đâu rồi
- Về nhà
- @%&*..._tất cả cứ thay phiên hỏi nó
- ĂN ĐI_nó đập bàn quát

Ai cũng giật mình rồi cầm cúi vào ăn, ko ai dám nói tiếng nào nữa.

Sáng hôm sau, cả trường đã tập trung đông đủ, kết quả sau 1 tiếng đồng hồ nấu ăn thì nó thắng. Bên ả Mai thì hết vỡ bát lại vỡ đĩa, món ăn trang trí rất đẹp mắt nhưng lúc mặt lúc ngọt.

Dù đã thua, xấu mặt lắm nhưng da mặt bằng cả 10 cái thớt nên vẫn ông ẹo bám bọn hắn như đúng rồi.

Trời bắt đầu sang đông. Nó đã lạnh nay còn lạnh hơn. Nhưng 1 điều mà ngày nào ở nhà cũng nhìn thấy là trên tay nó luôn có 1 que kem sôcôla ko thì lại bạc hà. Dù đã khuyên ngăn nhiều nhưng chẳng xi nhê, nó cũng hay vào phòng 4 tầng 5 và lúc nào trong phòng đó cũng chỉ có 5 độ. Đêm nó đi vắng nhiều hơn, sáng sớm 5h nó đã đi lên đồi, may mà nó đã nói chuyện với mọi người nhiều hơn, nếu ko chắc nó lại mắc chứng trầm cảm luôn.

—·—·—

hết chap 6 (chap này em nghĩ hơi vội nên ko hay cho lắm, mong mọi người bỏ qua cho em ạ).

Mai mình có time mới đăng chap mới được, ko thấy chap mới thì mình xl trước nhá, thi cử nhiều quá thỉnh thoảng mới thành thạo được 1 lúc!

18. Chương 18

Lại 1 buổi tối đập phá tại Star - quán bar của nó nhưng ko ai biết.

Tất cả cùng ngồi trong phòng Vip 1 tán phét, chỉ có nó là im lặng ko nói câu nào, nó chỉ lặng lẽ nhâm nhi ly vodka. Tiếng nhạc bắt đầu nổi lên, dòng người trong bar đang nhảy nhót dưới bản nhạc sôi động. Dù đang ngồi trong phòng nhưng nó cảm thấy chán, bước ra khỏi phòng với con mắt ngơ ngàng của tất cả mọi người.

- Ủa, Sara đi đâu vậy?_San tròn mắt nhìn theo nó
- Hehe, có trò zui rồi, ra ngoài cả nhà ơi_Nana kéo tay Ken

Ai cũng bất ngờ trước sự hào hứng của Nana.

Về phần nó, nó đá bay DJ ra chỗ khác, và tất nhiên, cái nhiệm vụ DJ thuộc về nó, lúc đầu anh bạn DJ kia khá bất ngờ nhưng thấy nó máu quá nên đành nhường chỗ. Đột nhiên nhạc thay đổi làm mọi người ở dưới ngạc nhiên nhưng phần nhạc của nó còn bốc hơn nên mọi người hào hứng nhảy còn ác hơn.

Bọn hắn đi ra đến nơi thì rất bất ngờ, trên cao cao tại bàn DJ là 1 cô gái mặc đồ trắng đang nhảy theo điệu nhạc.

- Sara ư?_hắn há hốc mồm
- OMG, cô gái DJ kia là Sara thật ư?_San nhìn chăm chăm nó
- Trò zui của em đây àk?_Kan nó mà cứ nhìn lên nó
- Chị ấy nhiều tài lắm, chị ấy đang chán nên mới cướp chỗ anh chàng DJ_Nana cười
- Ặc, nó mà cũng biết chán á?_Leo tặc lưỡi

- Chị ấy cũng là người thường thôi, có vui, có buồn, có tức giận, có chán nản nhưng lại có cái vỏ bọc hoàn hảo bên ngoài_Nana nhìn lên nó.

Sau 1 hồi chơi chán thì nó cũng trả chỗ cho anh chàng kia, nó lại bỏ vào phòng Vip 1 nhâm nhi ly Vodka đang đang dở.

..Rầm.._cánh cửa bị đập đổ bằng 1 lực rất mạnh.

- Bọn mày ăn chơi thoải mái đi, hôm nay tao khao_tên cầm đầu lớn tiếng.

- Phá bar tao hả mày?_1 giọng nói khinh khỉnh vang lên

- Mày là con quái nào mà tao sợ_tên cầm đầu gạt tay cô gái trên vai.

- White_cô gái lạnh giọng.

Vâng, cô gái đó chính là Thư, thủ lĩnh White, đằng sau là 11 cô gái có ngoại hình cũng khá xinh đẹp nhưng đằng đằng sát khí.

- White? Tao đang tìm bọn mày đây_tên cầm đầu cười khẩy

- Tìm bọn tao hay tìm đại tỷ_Thư cười khẩy

- Thông minh, bọn tao tìm đại tỷ, bọn tao được nhờ mời đại tỷ đến chỗ lão gia_tên cầm đầu vỗ tay

- Ai nhờ bọn mày?_Thùy lên tiếng

- Ko cần biết, hôm nay tao đến đưa thư khiêu chiến với White, Vampire, 3R và Angle luôn_tên cầm đầu chỉ vào phòng Vip 1

Bọn hần và bọn nó nghe đến tên bang mình. Ngó đầu ra thì thấy tên đó đang chỉ vào phòng Vip đang ngồi thì giật mình nhìn nhau.

- Mày thuộc bang nào?_chị Lan cười khẩy

- Bạch Hổ_tên kia ko ngần ngại đáp ngay

- Thì ra là lão Thành_chị Ngọc khinh bỉ

- Ngày mai 9h tại bar Quỷ, xin mời bang chủ và bang phó Vam và Angle đến, nếu muốn mời đại tỷ đến góp vui luôn_tên đó nói xong rồi bỏ đi.

Đại tỷ ở đây chính là nó- Snow, Đại tỷ của thế giới ngầm.

—·—·—

Mình bị con em gái yêu quái xóa hết nên đành viết lại vì thế thấy ngắn thì các bạn thông cảm cho tớ nha

19. Chương 19

Sau khi tên cầm đầu cùng bọn đàn em bỏ đi thì tất cả cũng bỏ về, nhưng nó ko về nhà ngay mà vào 1 quán trà sữa gần đó mang tên Sweet, quán này có 3 tầng, màu sắc trong quán vừa nhẹ nhàng vừa ấm áp, tầng 1 và tầng 2 của quán đã chật ních nên nó đi thẳng lên tầng 3. Máy người làm nhìn thấy nó thì cúi chào cười. Nó cũng cười lại, ko còn vẻ lạnh lùng nữa

- Tiểu thư của tôi muốn ăn gì đây ạ?_anh bồi bàn nhìn nó cười

- Đấy đấy, lại tiểu thư, đuổi việc bây giờ_nó cười và nói bằng giọng giận dỗi

- Ấy chết, vậy Tuyết cô nương ăn gì để tại hạ đi lấy_anh bồi bàn vội xua tay

- Hi, em đùa thôi, cho em 1 sữa chua mít ha_nó vẫn cười

- Đã rõ, xin quý khách chờ 1 lát_anh bồi bàn đứng nghiêm giờ tay kiêu quân đội.

Vâng, và cái quán này do nó làm chủ, ở đây ai cũng rất yêu quý nó vì nó rất nhẹ nhàng và đối xử với mọi người rất tốt. Nếu nói ở ngoài nó là 1 ác quỷ tàn nhẫn thì bước vào quán nó là 1 thiên thần thánh thiện.

Nó ngồi trong quán cũng gần 1 tiếng mới về. Vừa về đến nhà thì đã thấy tụ họp rất đông đủ tại phòng khách. Nhưng nó đã lấy lại vẻ lạnh lùng của mình khi vừa bước vào đến cổng.

- Em về muộn thế? Lại đây bàn chuyện luôn_Kan vẫy vẫy khi vừa nhìn thấy nó

Nó lạnh lùng ngồi xuống cạnh hần, ai nhìn nó cũng thấy lạnh sống lưng và cùng có chung 1 câu hỏi:” Xảy ra việc gì nữa hay sao mà lạnh thế?”.

- Nói_nó khó chịu khi bắt nó ngồi có việc mà chẳng ai chịu nói câu nào

- À...ừ...về chuyện ngày mai_Leo hờn về với xác thì lên tiếng

- Cứ nói_nó vẫn lạnh

- Em ko thấy lạ khi Bạch Hổ khiêu chiến với tất cả chúng ta sao?_Ken nhìn nó

- Ko_giọng nó đã bớt lạnh hơn

- Hồi trước em có nói nếu muốn diệt mục già xấu xa kia thì fải diệt Bạch Hổ trước đúng ko?_hần lúc này mới lên tiếng

- Đúng_nó đáp

- Có thể nói lí do ko?_hần tiếp.

Nó ko trả lời nhìn chị Ngọc, chị biết ý gật đầu rồi đi vào phòng, 1’ sau đi ra với 1 tập giấy trên tay

- Cái gì vậy chị_San nhìn chị

Chị ko nói gì đưa cho nó tập giấy rồi về chỗ

- Lão Thành (bang chủ Bạch Hổ) là ck cũ của bà ta_nó nhìn tập giấy rồi nói

- CÁI GÌ?_bọn hần và bọn nó đồng thanh

- Chính xác chứ?_Win vẫn chưa hết sock

- 100%_nó đáp lại

- Lợi hại thật_hần cười khinh_thảo nào ả Mai vênh váo đến thế

- Có lẽ lão ko biết em có thù với bà ta mà muốn lật đổ để lên thống trị nên mới dám khiêu chiến với những người mạnh nhất_nó nhìn xa xăm

- À chị ơi, bọn em ở Nhật thì biết được công ty papa chị đang tham gia 1 hợp đồng lớn với Pháp nhưng ko may cho họ là papa nuôi của chị đã nói sẽ kí kết với Diamond chứ ko kí với 1 tập đoàn nào khác_Ren giờ tay phát biểu ý kiến

- Ủm, chị chỉ định cho bà ta sống ko bằng chết thôi, còn công ty dù gì cũng có 50% là do mẹ chị giúp đỡ nên ko muốn phá hủy nó_nó gật đầu

- Vậy mai chúng ta làm thế nào đây?_hần nhìn nó

- Dù gì cũng fải diệt Bạch Hổ, ko sớm thì muộn, mà lão Thành còn mời nữa thì chắc chắn fải đến rồi_nó nở nụ cười của quỷ_mà bây giờ đi theo em lên tầng 5 lấy vũ khí chuẩn bị cho cuộc chiến ngày mai

Nó nói xong thì đi ngay lên tầng 5 phòng 5, nơi này chứa đựng tất cả các loại vũ khí dù là nhỏ nhất như kim độc, phi tiêu hay cả kiếm, súng,... Căn phòng mang 1 màu trắng lạnh lẽo xen lẫn 1 màu đen ác quỷ, 1 căn phòng mà chứa vô vàn sự nguy hiểm nhưng đối với tất cả đều mang 1 vẻ thích thú đến lạ lùng.

Nó bước vào, lấy 1 cây roi, 1 khẩu súng cùng 1 vĩ đạn. Hần chỉ lấy 1 khẩu súng rồi cũng đi ra. San, chị Hoa, Thùy, Lan lấy dao găm bên mình. Các chị còn lại thì cầm theo kim độc. Leo và 3R thì lấy kiếm. Kan nhìn quay rồi lấy gậy. Ken vào cuối cùng thì lấy 1 cây roi điện. Tất cả lấy vũ khí xong thì trở về phòng, trên môi ai cũng có 1 nụ cười nguy hiểm chờ ngày mai đến.

20. Chương 20

Vì tác phẩm của tớ đã được hơn 1000 người quan tâm nên tớ rất vui, chap mới đây

Chap 8

7h tối, 1 bữa cơm diễn ra mang 1 ko khí thích thú, dù ko ai nói 1 tiếng nào nhưng trên môi ai cũng nở 1 nụ cười gian (trừ nó).

Tiếng chuông cửa vang lên, tất cả cũng vừa ăn xong đã tập trung ở phòng khách. Chị Lan mở cửa, chị bước vào mang khuôn mặt khó chịu, theo sau là 1 người đàn ông tầm 40 tuổi, khoác trên mình bộ vest đen sang trọng, ông toát lên 1 vẻ phong độ, dù đã lớn tuổi nhưng ko tác động tới nhan sắc trời ban cho ông, và người đàn ông đó là ông Quang-papa anh em nó.

Tất cả đều ngạc nhiên, cúi chào ông, chỉ có 3 anh em nó coi ông như ko khí. Ông khó chịu cất tiếng

- Ta đến mà các con ko đón tiếp sao?
- Chúng tôi ko hoan nghênh ông đến_Kan đang chơi game trên em laptop của mình
- Làm phiền ông đi cho_Ken tiếp lời
- Các con thật quá đáng, ta đến đây tìm Tiểu Tuyết_ông giận tím mặt
- Việc gì?_nó lạnh lùng cất tiếng
- Con...con sao thế? Ồm à?_ông giật mình trước vẻ lạnh lùng của nó
- Cám ơn đã hỏi, 10 năm qua đã ko hỏi thì hỏi bây giờ làm gì?_nó khinh khỉnh
- Ta xin lỗi_ông cúi mặt
- Ko cần, có việc gì cứ nói_nó lạnh hơn
- Ta...ta muốn gặp...mẹ con_ông lắp bắp
- Cái gì? Ông đủ tư cách gặp mẹ tôi à?_Kan
- Về với con ngoan vợ hiền của ông đi_Ken tiếp lời
- 2 thằng im đi_ông gắt lên
- 2 anh im đi_nó nhẹ giọng hơn_còn ông, mẹ tôi ko muốn gặp ông_nó lạnh giọng
- Tại sao? Con làm sao vậy? Con ngoan và hiền lắm cơ mà?_ông bàng hoàng
- Tại sao à? Tại ông bỏ mẹ con tôi đấy, được, tôi nói cho ông rõ, mẹ tôi được bà vợ hiền lành của ông đưa lên thiên đàng được 10 năm nay rồi_nó quát um lên rồi ngồi xuống ôm mặt khóc.

12 chị vội vàng dỗ dành nó

- Sara, đừng khóc
- Nín đi cưng
- Chị mua kem cho, đừng khóc
- @/%\$..._12 chị nhao nhao lên dỗ nó.
- ..Bốp...chị Thư đập vào gáy nó làm nó bất tỉnh, chị quay sang 11 chị còn lại
- Đưa Sara lên phòng 4, khóa cửa vào, đúng 1 tiếng mới được mở cửa_chị lạnh giọng
- Vâng_các chị còn lại đồng thanh

Đợi đưa nó lên phòng, chị Thư lạnh giọng quay sang nói với ông Quang

- Cảm phiền ông về cho và đừng bao giờ để Sara phải khóc, đây là lần đầu cũng như lần cuối, nếu để Sara khóc 1 lần nữa thì chúng tôi ko tha cho ông và cái tập đoàn của ông đâu.

Ông Quang ngạc nhiên, ko nói lên lời, nhìn Kan và Ken 1 hồi rồi quay gót bỏ đi. Chị Thư ngồi xuống ghế thở dài, đột nhiên 1 tiếng hét lớn từ tầng 5 dội xuống, mọi người định chạy lên thì bị cả 11 chị chặn lại

- Để Sara yên tĩnh đi_chị Hoa
- Sara làm sao vậy chị_Kan lo lắng
- Chỉ là ko được để Sara khóc thôi_chị Ngọc trả lời
- Lý do cơ_Nana bon chen
- Nên để Sara khi khóc ở 1 mình, nếu có mặt người thứ 2 sẽ làm nó tự hành hạ bản thân 1 cách ko thương tiếc, nhưng nếu làm nó im lặng ko khóc ngay thì nó còn lạnh hơn bình thường_chị Thư ngồi ghế nói
- Thôi mấy đứa chuẩn bị đi, có lẽ trận chiến cuối cùng sẽ diễn ra đây_chị Mỹ cười
- Ủ đúng đấy, cũng 8h13 rồi, Sara ko sao đâu, đúng 9h phải có mặt chứ_chị Bích câu đầu cười dịu dàng nhưng câu sau lại thành nụ cười ác quỷ.
- Mấy đứa chuẩn bị đi, tiếp khách quý nào_chị Cúc cười nửa miệng.

Mấy anh chị nhà ta đang ngạc nhiên trước sự thay đổi của các chị, lúc đầu thì lo lắng nhưng bây giờ lại cực kì hiếu chiến.

Cả bọn giải tán hết, ai về phòng nấy chuẩn bị cho cuộc chiến này.

21. Chương 21

Đúng 8h55', tất cả bọn nó đã có mặt đông đủ, nhìn tất cả chỉ có 2 màu, đen và trắng. Nana và 12 chị thì trắng còn lại là đen, từ đầu đến chân ko có 1 màu nào khác. Cuối cùng nó cũng xuất hiện, nó mặc chiếc áo cánh dơi trắng, mặc chiếc quần đùi đen khoe đôi chân dài thẳng tắp, quanh eo là dây rui nhìn như thắt lưng, đôi giày cao 5 phân trong suốt, mái tóc nó thành màu bạch kim dài đến ngang eo, phụ kiện đi kèm là chiếc vòng đính tán trên tay phải, chiếc vòng cổ khắc hình bông tuyết. Từ nó toát lên vẻ đẹp lạnh lùng nhưng quý phái, vô cảm nhưng ko có gì cưỡng lại được.

Đúng 9h, bọn nó đã có mặt tại điểm hẹn, nhưng lại có 1 người đưa bọn nó đến 1 chỗ khác, 1 vùng đất rộng dưới chân núi.

Bên Bạch Hồ tập trung cũng gần 2000 người, đứng đầu là lão Thành, và đặc biệt là có 2 người nữ bên cạnh lão, ko ai khác chính là bà ta và cô con gái yêu quý của bà ta-Mai

- Thì ra phán đoán của ta ko sai, con chính là Snow_bà ta nhìn thấy nó đi đầu
- Bà ko có tư cách gọi em gái tôi_Kan quát
- Kan à, chết đến nơi mà mày vẫn to mồm à?_lão lên tiếng
- Ai sống ai chết chưa biết được đâu_hắn thản nhiên
- Anh Vick, đừng theo bọn nó, hãy về bên em ko ai sẽ phải chết đây_ả Mai nói giọng ngọt như mía
- Vick à, anh mà sang đây thành chó đây_Nana nhắc nhở
- Anh biết, anh vẫn muốn làm người mà_hắn cười khẩy đáp lời Nana làm ả tức xì khói
- Lôi lão ta ra đây_bà ta thấy con gái mình tức thì quát ầm lên

Sau lời nói của bà ta, có 2 người dẫn 1 người đàn ông bị đánh đập tàn nhẫn và người đó chính là ông Quang-papa của 3 anh em nó

- Thả ông ấy ra_San quát lên (tg: thương pa ck tương lai mà. San: con kia im, cút. Tg:huhu, ai hét du)
- Nếu muốn tha thì mày phải chết_bà ta chỉ vào nó
- Nợ cũ nợ mới tính 1 thể nhĩ_giọng nó cực lạnh làm bà ta giật mình

- À...ờ, có ngon thì lên_bà ta lúc đầu sợ nhưng vẫn lớn tiếng.

Nó cười lạnh 1 tiếng, rút roi từ eo ra. Từng tiếng chan chất từ cây roi phát ra làm ai cũng lạnh sống lưng

- Cầm 1 ai lên, rõ chưa?_nó ra lệnh

Mọi người lắc đầu nhưng nó lườm cho phát thì ai cũng gật đầu trong vô thức_mời_nó nhìn bà ta.

Bà ta liền ra lệnh cho hơn 50 lên nhưng ko ai dám lên, ai mà chẳng biết danh tiếng Snow tàn sát máu lạnh, ko ai muốn chết dưới đường roi của nó. Vì thế bà ta rất tức giận, ả Mai cũng hùng hổ rút roi ra định xông vào nó. Nó cười khẩy “để 1 con nhãi ranh vặt mũi chưa sạch chơi với nó ư?”_nó nghĩ thầm.

Nhưng ả ta có lẽ đọc được ý của nó nên ngăn cản ả Mai. Cứ chần chừ mãi, bà ta rút kiếm xông lên nó. Nó nhìn bà ta thách thức

- Tốt, tưởng bà cuối mới lên ai ngờ thích lên đầu tiên, thôi được, cho bà đi xuống xin lỗi mẹ tôi trước vậy.

Nó nói làm bà ta khựng lại, nhưng đáng tiếc, bà ta đã đứng trước mặt nó chỉ 5m. Bà ta đành liều đánh nó, bà ta hồi trẻ cũng là 1 dân chơi nên đánh đấm ko tệ nhưng làm sao có thể bằng nó, bà ta đánh 1 thì nó đánh 10. Nó cứ vờn chơi với bà ta cả tiếng đồng hồ, bà ta rút khẩu súng trong đôi giày và

..doàng.._tiếng súng lạnh lẽo vang lên, viên đạn găm thẳng vào ngực trái nó.

..doàng.._1 tiếng súng lại vang lên, bà ta chỉ nhìn chằm chằm nó, mắt mở to hết cỡ vì bất ngờ. Bà ta gục xuống, viên đạn đã bay thẳng vào đầu bà ta, và nó được bay ra từ khẩu súng của nó. Tất cả kinh hãi, lão Thành cùng ả Mai quỳ xuống, ko nói lên lời.

1 lúc sau thì hơn 5000 anh em của Vam, Angle và White đến nơi và dọn dẹp hiện trường.

22. Chương 22

Sử lý xong gần 2000 người, lão Thành bị bắt trói lại, còn ả Mai đã chạy mất dấu. Nó ôm ngực trái đang chảy máu, nhìn mọi người nói

- Từ ngày hôm nay trở đi, Snow đã chết, đứng đầu thế giới ngầm ở đây là bang Vampire, ai ko phục giết ko tha_nó nói bằng giọng cực lạnh

Tất cả mọi người nhìn nhau bàn tán to nhỏ, nó mỉm cười nhẹ rồi phóng mô-tô về, theo sau là tất cả bọn hần.

Nó cất xe xong thì đi thẳng lên đồi, ngọn đồi hôm nay bao phủ bằng 1 màu đen đáng sợ nhưng thỉnh thoảng có ánh đèn nhẹ vẫn toát lên vẻ rực rỡ của nơi đây. Vẫn là vực sâu thăm thẳm, cái nơi làm người ta sợ hãi nhưng với nó, đây là nơi đẹp nhất trong khu vườn

- Mẹ, con lại đến rồi đây, bà ta xin lỗi mẹ rồi chứ? Cuối cùng con cũng trả thù được ẹ rồi, con đi theo mẹ có được ko?_nó nói trong nước mắt.

Tất cả đi theo nó, nghe nó nói thì khóc, đến khi nghe nó nói đến về sau thì xông ra, nhưng bạch hổ và đôi cá sấu chặn đường, cùng 1 lớp kính trong suốt lớn dần dần hiện lên tách biệt nó với thế giới bên ngoài.

- Mẹ sẽ lại nó con phải sống đúng ko? Thực sự, con rất muốn theo mẹ. Dù đã gặp được 2 anh nhưng con cần mẹ gấp vạn lần. Nhưng mẹ đừng lo, con sẽ sống vì người ấy, sẽ cười vì người ấy, sẽ hạnh phúc mãi mãi vì người ấy. Con- Nguyễn Băng Lệ Tuyết hứa với mẹ sẽ sống thật tốt. Đáng tiếc, cái bản tính lạnh lùng máu lạnh này nó đã thấm vào da thịt con rồi, con ko thể trở thành 1 thiên thần đâu, muộn rồi, con đi trước nhé, mai con lại đến_nó nói xong thì bước vào căn nhà (nhớ căn nhà ko? Nơi để quan tài mẹ nó á, cũng là cái nơi nó trị thương lúc bị Leo tát ý).

1 tiếng chiến đấu với thú cưng của nó xong thì ai cũng mệt lả, lúc đầu nghĩ được cái to xác chứ ko ích lợi gì. Ai ngờ 3 con vật vừa khỏe vừa thông minh. Đến bên bức tường kính 1 hàng chữ hiện ra

- Lại mật khẩu_hắn ngán ngẩm

- Ai biết mật khẩu ko?_Kan hỏi và nhận được toàn cái lắc đầu

- Nguyễn Băng Lệ Tuyết_San thốt lên, Kan nhập mật khẩu rồi lại lắc đầu
- Lee Sara_Win góp ý và nhận được cái lắc đầu của Kan
- Thiên đường của mẹ_hắn nói làm ai cũng bất ngờ
- Mày điên à? Sai nhiều lần là nó ko cho nhập luôn đấy_Kan cau mày
- Vick nói đúng đấy anh, hồi trước Sara từng nói với anh em mình ngọn đồi này là thiên đường của mẹ mà_Ken nhăn mặt rồi nó.

Nghe lời Ken, Kan nhấp lại 1 lần nữa, ko tiếng báo hiệu làm cả lũ nhầm nhưng rồi bức tường dần dần hạ xuống.

Tìm ngay thấy ngôi nhà, tất cả đi vào (lúc này 12 chị và 3R ko ở đây) thì rất bất ngờ. Nhìn như 1 căn phòng khách nhưng ko bàn ghế lại chứa 1 cổ quan tài kính trong suốt, bên trên là 1 người phụ nữ cực kì giống nó nhưng hiền lành và lớn tuổi hơn. Kan và Ken bật khóc rồi quỳ xuống

- Mẹ_2 anh khóc nức lên

Win nhìn thấy cách cửa phòng bên cạnh sáng đèn thì ẩn cửa, cô nàng hoảng hốt che miệng đi lùi về phía sau, thấy bất thường, ai cũng nhìn vào phòng và cũng rất hoảng. Trong phòng chính là nó, đang tự chữa trị chính vết thương, vì quay mặt vào trong nên ko nhìn thấy ai vào, quay lưng lại với mọi người. Điều làm tất cả hoảng chính là trên tấm lưng trắng nõn nà của nó là vô số vết sẹo trồng treó lên nhau, trông rất đáng sợ. Sau khi đã tĩnh tâm lại thì thấy chị Thư ko biết từ đâu xuất hiện, chạy thẳng vào phòng đập vào gáy nó, để nó nằm xuống rồi gấp đạn ra cho nó, may mắn viên đạn ko trúng vào tim. Xong xuôi, chị Thư vuốt mồ hôi đi ra cười

- May ko trúng tim, lúc nữa sẽ tỉnh.

Nghe xong thì tất cả ôm trầm lấy nhau, Win và Leo cũng ko ngoại lệ, sau khi nhận ra hành động quá khích của mình thì vội vàng bỏ nhau ra. Tất cả lại trở về nhà nhưng ai cũng mang tâm trạng thoải mái hơn 1 chút.

—·—·—

Bù cho chủ nhật rồi nha, bình thường chỉ có 1 đoạn nhưng hôm nay gấp đôi rồi đó. Đến chủ nhật ai mà đòi là mình.....khóc đó!

Các bạn đọc truyện vui vẻ và cho tớ xin ý kiến nha!

23. Chương 23

1h sáng, cả 7 người đã thấm mệt nên đều ngủ cả. Hắn vì tranh giành chăm sóc nó nên ngủ gục bên giường nó (mở ám nha). Nó khẽ cựa mình, mi mắt dần dần mở ra, nhìn thấy đầu tiên chính là hắn đang nắm tay nó mà ngủ (lợi dụng kìa). Nó cười, 1 nụ cười buồn, rút tay khỏi tay hắn, đắp chăn cho hắn rồi nó ra khỏi phòng, bên ngoài phòng thì như 1 lũ tị nạn (hơi quá), ôm nhau mà ngủ, nó cười nhưng rồi lại bỏ đi và đã có 1 người tỉnh giấc và đi theo nó đến gần vực

- Em muốn đi đâu?_người đó lên tiếng
- 1 nơi thật xa, ko còn cái tên Nguyễn Băng Lệ Tuyết_nó nhìn xa xăm
- Sara, anh và Kan đã vất vả 10 năm nay để tìm em, và anh sẽ ko để em đi nữa đâu_người đó ôm nó. Và người đó ko ai khác chính là Ken
- Anh à, em muốn đi, nếu anh muốn, em sẽ liên lạc với anh thường xuyên_nó khóc
- Có thể nói cho anh lí do ko?_Ken lau những giọt nước mắt của nó
- Em muốn từ bỏ, từ bỏ tất cả, sống thật với con người thật một lần_nó nhẹ giọng
- Được, anh tôn trọng quyết định của em, thường xuyên báo tình hình của em là được_Ken xoa đầu nó.

Nó gật nhẹ rồi về nhà thu dọn đồ đạc, nó chỉ mang ví và laptop đi, trước khi đi nó còn để lại 1 bức thư. Tạm biệt Ken, nó đi xa dần, xa dần, biến mất khỏi tầm mắt của Ken. Anh khóc, khóc vì đứa em gái mà anh luôn hết lòng bảo vệ, khóc vì cô em gái lại xa anh 1 lần nữa, anh bắt đầu hối hận, hối hận vì đã ko nín giữ cô em gái của anh nhưng đã muộn rồi, em gái anh đã đi.

Về phần nó, nó đã quyết tâm ra đi, nó sẽ sống thật tốt. Nó ra ngay sân bay Nội Bài để vào Nha Trang, nơi mà ông bà ngoại nó đang sống, trước khi 2 mẹ con nó sang Pháp đã đến đây, ông bà rất thương yêu nó. 10 năm nay vì nó chìm sâu vào thù hận nên ko có thời gian thăm ông bà.

9h sáng hôm sau, tất cả mọi người tỉnh giấc ko thấy nó đâu thì vội vàng tìm, kết quả là tìm thấy bức thư để trong phòng nó, trong thư chỉ có vài chữ: " Đừng tìm tôi nữa, Nguyễn Bằng Lệ Tuyết đã ko còn trên cõi đời này". Ai cũng khóc, tại sao nó lại bỏ đi mà ko nói 1 tiếng (nói mà đi được đã tốt. All: đang xúc động chen vào đây làm gì? Biến. Tg: đi luôn)

Cùng thời điểm ở chỗ nó, nó đã đến đất Nha Trang thăm ông bà, nhưng ông nó đã mất 3 năm trước, chỉ còn bà đang sống với vợ chồng dì út. Vợ chồng dì út cũng thương nó lắm, coi nó như con ruột, từ bé nó đã được ông bà và vợ chồng dì út yêu thương hết mực. 1 tuần sau thì nó trở về Hà Nội, xin vào trường Angle học, đây là ngôi trường dành cho học sinh có gia cảnh bình thường nhưng học tốt, ngôi trường cũng thuộc sở hữu của Diamond (lưu ý: Diamond đầu tư rất nhiều về mặt giáo dục). Học viên nơi này học rất tốt nhưng quậy phá cũng ko ai bằng, và điều quan trọng là ở đây có nhiều trai xinh gái đẹp nhưng ko ai cuồng, bình đẳng và thân thiện là khẩu hiệu của ngôi trường. Nó được xếp vào lớp 11a5 và được chào đón rất tốt, nó đã che dấu làn da trắng hồng rạng rỡ bằng 1 làn da ngăm đen, và luôn đi đôi với cặp kính cận. Dù đã hóa trang nhưng ko thể phủ nhận rằng nó vẫn rất đẹp, và sự việc diễn ra tốt đẹp nhưng sóng gió với nó sẽ ko ít.

— · — · —

Chap này ngắn nha, thông cảm, tg còn phải thi nốt thứ 2 với thứ 3. Sau đó tg sẽ đăng thường xuyên được. Cảm ơn đã ủng hộ.

24. Chương 24

[hide][color=red][color=gray][i][u]

12

12

[i]

Chuyện của bé hâm

- Dậy ! Con gái gì mà ngủ tới trưa không thèm dậy đi học. Ba không chờ con đâu, ba đi làm đây.....

.
. .
. .
. .
. .

- Ba, sao ba đi làm sớm vậy?

....Con đang, có giấc mơ đẹp mà ba phá hỏng hết rồi. Ôi.....ba (con ghét ba nhứt mà)

Sao mình lại cứ muốn mơ mãi không tỉnh dậy nữa nhỉ? Mình đúng là.....(ĐỒ HÂM như mọi người thường bảo vậy.)

- Con ko nói cũng được, giữ gìn sức khỏe nhé

- Vâng, con chào cha_nó cúp máy

“Xin lỗi con Leo, nếu gọi sớm hơn 2 ngày thì ta sẽ giúp nhưng muộn rồi”_ông Bảo dựa lưng vào ghế.

Về phần nó, nó cúp máy rồi thở dài, thực sự lí do nó muốn ra đi là gì? Chỉ là nó muốn đi thật xa, ko muốn quay lại. Nhưng tại sao đi rồi nó lại buồn thế? Nó nhớ tất cả mọi người, đặc biệt là nhớ hấn, nhớ lúc hấn buồn, nhớ lúc hấn vui, nhớ lúc hấn trẻ con, nhớ lúc hấn ngủ ngay cạnh giường nó. Lắc đầu cho quên đi, chẳng lẽ nó thích hấn, ko thể, chỉ là quan tâm hấn thôi, nó lắc đầu để quên, quên hấn nhưng hình ảnh của hấn lại hiện về. Nhắm mắt bình tĩnh, nó lại bắt đầu công việc.

Còn phía mấy anh chị kia cũng chẳng khá hơn là mấy. Nana và San cứ khóc, Kan và Ken cứ đổ, Win ko nói gì chỉ lẳng lặng ra sau vườn có chiếc xích đu, từng giọt nước mắt lại lăn trên khuôn mặt. Leo đi theo rồi ôm lấy Win

- Đừng tỏ ra mạnh mẽ như Sara, hãy khóc những lúc em buồn, anh sẽ luôn bên em.

Win nghe xong thì ôm trầm lấy Leo, khóc lớn hơn, Leo ko nói gì chỉ ôm Win.

Còn riêng nhân vật chính của chúng ta thì ngồi trong phòng nó, cầm bức hình mà hấn chụp lên nó từ rất lâu rồi, hấn nhìn bức hình nở nụ cười chua xót

- Sao em là khổ tôi vậy, em đến đây để tôi trao trái tim cho em và rồi em lại bỏ đi, em có biết trái tim tôi vì em mà vỡ thành trăm mảnh rồi, đúng, tôi thích em, à ko, tôi yêu em từ rất lâu rồi, nhưng tại sao, tôi còn chưa nói rõ tình cảm của tôi mà em đã bỏ đi? Em ác lắm, em đang giết tôi rồi, muốn tôi chết vì nhớ em sao? Xin em, quay về đi_hấn cầm bức hình của nó mà từng giọt lệ cũng lăn dài trên khuôn mặt hoàn mỹ. Lần đầu tiên hấn khóc vì 1 đứa con gái, lần đầu tiên hấn yêu 1 đứa con gái thật lòng và lần đầu tiên hấn đau vì yêu 1 đứa con gái.

Bây giờ tại căn nhà chỉ có những giọt nước mắt, những niềm nhung nhớ của mọi người vì nó.

12 chị giúp việc và 3R sau khi nó đi cũng ra đi mà ko ai biết. Thực ra 3R phải về Nhật, 12 thì mỗi người 1 đất nước để quản lí các công ti con của Diamond.

Cũng hơn 1 tháng trôi qua, nó đi cũng 1 tháng rồi, những giọt nước mắt cũng đã cạn, tất cả vẫn sống với nhau trong căn nhà đó. Và tất cả cũng trở lại trường học, hấn trước là 1 tay sát gái chuyên nghiệp nhưng bây giờ hoàn toàn trở nên lạnh (nhưng ko bằng được nó), hấn trở thành 1 cái tên đáng sợ trong thế giới ngầm. Cũng như Snow 1 thời, cái tên Evil đã và đang là cái tên khiến người ta khiếp sợ, có thể nói, đứng đầu cái thế giới về đêm thì chỉ có Evil. Từ đua xe đến thu nạp bang phái, Vam vẫn luôn đứng đầu theo lệnh của Snow quá cố. Số mệnh của mỗi người sẽ ra sao? Tình yêu sẽ chiến thắng tất cả? Chờ phần sau để biết đáp án nhé!

—·—·—

P/s: tớ là tớ vẫn đang thuộc thế giới F.A nên mọi người đừng mong chờ quá nhiều về tình yêu. Tớ chỉ là do đọc truyện với cảm nhận của tớ về tình yêu nên chỉ được thế. Có gì đừng ném đá, ném gạch thì tớ nhận, lấy gạch về xây nhà cho chắc chắn. Iu mọi người nhiều nhiều nhiều. Ủng hộ tớ nhé!

26. Chương 26

Lại 1 tháng nữa trôi qua, tung tích của nó vẫn là số 0 đối vs mí anh chị nhà ta. Và rắc rối đã đến với nó khi

- Hội học sinh trường ta sẽ sang trường Diamond học trong 3 tháng_HT Angle

..Phụt.._ngụm trà ko miệng nó đã an tọa ngay trên mặt thầy

- Con bé này_HT gầm lên

- Khụ..khụ, xin...lỗi thầy_nó ho sặc sụa

- Thôi được rồi

- Hôm qua em vừa lên chức hội trưởng vừa mà hôm sau thầy đã đuổi em sang trường khác thế?
- Đuổi là đuổi thế nào? Trao đổi học sinh thôi mà
- Em ko đi đâu_nó lắt đầu
- Đây là lệnh của chủ tịch, em chịu khó đi_HT năn nỉ
- Chủ tịch ạ?_nó nghĩ ” lão Ken đáng ghét, dám mạo danh mình để bắt mình về trường. Được rồi, em sẽ cho anh biết tay anh trai yêu quý ạ”

Bên chỗ Ken

- Ai đang nói xấu mình mà nhiều thế nhỉ?_Ken đang hắt hơi liên tục (tg:anh có tốt đẹp gì đâu mà nói.Ken:tát chết giờ. Tg: ờ, tát đê. Đánh ta ta đã ra khỏi chuyện. Ken: đá ta đi thì truyện mi ế,hahaha. Tg: *ngồi khóc*)

Về chỗ nó

- Em ko nói gì tức là đồng ý đúng ko?
 - Thôi được, mai em sang_nó thở dài
 - Mai Anh và Diệp Chi sẽ đi cùng em, hội phó mà_HT cười
 - Vâng, em chào thầy_nó cúi đầu rồi bỏ đi.
- Xin giới thiệu về 1 chút thành tích của nó ở trường Angle trong 2 tháng
- Hội trưởng hội học sinh
 - Đội trưởng thể thao (bất cứ môn thể thao nào nó cũng chơi)
 - Đứng đầu danh sách quậy phá
 - Hotgirl no.3 của trường (vì nó đã cải trang nên ko ai biết mặt thật của nó)
 - Đại tử của Angle.

1 thành tích rất đáng nể. Dù nó quậy phá tới mức nào thì lực học vẫn đứng đầu trường. Trường học thì toàn con gia đình khá giả thôi nên rất thân thiện. Đặc biệt ngôi trường này toàn nam thanh nữ tú nên ko có trò xen lầy xô đẩy để gặp được mặt “thần tượng”.

—·—·—

Mai Anh và Diệp Chi là 2 hot girl no.1 và no.2 của trường. Gia đình khá giả, sống rất hòa đồng và thân thiện. Rất yêu quý nó. 2 nàng này cũng đứng vị trí khá cao trong danh sách siêu quậy của nhà trường.

—·—·—

Ngày hôm sau, 3 nàng bước chân vào cổng đã thấy có hàng người đón, xung quanh là cả mấy nghìn học viên của Diamond.

- Chào mừng các em đến Diamond_HT cười (mọi người tự hiểu HT trường nào nhé)
- Chào thầy, cảm ơn thầy đã đón tiếp_nó giơ tay ra bắt tay với thầy_Em là Quỳnh Như, hội trưởng, còn đây là Diệp Chi và Mai Anh, hội phó
- Đúng là trăm nghe ko bằng 1 thấy. Nghe nói hội học sinh Angle vừa xinh đẹp lại vừa giỏi giang_HT
- Thầy quá lời rồi, chúng em sao có thể bằng các học viên của Diamond chứ_nó cười đáp lại
- Ko hổ danh là hội trưởng, em khiêm tốn quá rồi, thầy sẽ đưa các em lên lớp_HT
- Dạ_đồng thanh.

Có ai thắc mắc thầy HT lại ko nhận ra giọng nó ko? Vì nó nói với thầy bằng giọng lạnh đến đáng sợ, còn bây giờ nó nói với giọng ấm áp, ngoan ngoãn nên ko nhận ra là phải.

Quay lại chỗ nó, vừa bước chân vào lớp là nó cảm thấy rất áp lực. Nhưng nhìn thấy vẻ mặt ngơ ngơ của Ken thì chắc Ken ko biết nó là ai.

- Chào các bạn, mình là Quỳnh Như, hội trưởng hội học sinh Angle, mong giúp đỡ_nó nở nụ cười làm vài boy trong lớp đỡ máu

- Mình là Mai Anh, còn đây là Diệp Chi, mong lớp giúp đỡ_M.Anh cũng cười, đến con gái cũng phải ghen tỵ với 3 nàng

- Như em ngồi cùng Vick, còn 2 ngồi đằng sau nhé_HT nói xong thì bỏ đi

Nó bị mí girl đang đốt nó khét lẹt vì ánh mắt lửa điện nhưng nó mặc kệ.

- Chào_nó ngồi xuống bàn.

- Chào_hắn hờ hững đáp lại.

Nó ko muốn hắn nhận ra nên quyết định sẽ ko nói chuyện với hắn. Hắn có cảm giác quen quen nhưng thấy nó vậy cụng chẳng nói gì nữa.

..tính tang.._chuông tin nhắn của nó

- Em là đứa nào vậy?_Ken

- Xin lỗi tôi ko quen bạn

- Thôi mà anh xl. Ừ thì anh mạo danh em bắt em về nhưng anh ko muốn mọi người phải luôn nghĩ đến em.

- Thôi vậy, em cũng là người có lỗi

- Thế em là đứa nào vậy?

- Thế anh thấy đứa nào đang nhắn tin?

- Cả 3

- Ặc, kệ anh, em ko nói với anh nữa.

Ken chán nản cất điện thoại vào túi.

Một lúc sau, bà cô toán đảo quanh lớp một vòng và dừng lại ở chỗ nó

- Như, em lên làm bài này đi

- Xin lỗi cô, bài này em ko biết làm_nó đứng dậy

- Đúng chỉ là hư danh, hội trưởng gì chứ_1 ả chen vô

- Đúng, nếu bạn hơn bọn này thì lên. Đừng có nói mà ko làm được thì nhục lắm_Diệp Chi lạnh lùng cất tiếng.

Và cuối cùng là bạn ấy phải im lặng. Nó và M.Anh quay sang chỗ Chi

- Hạ băng đi tình yêu_đồng thanh

- Ồ, hi, học đi_Chi cười nhẹ.

Cái giọng lạnh làm Ken hơi bất ngờ nhưng lại nghĩ rằng ko phải nó. Và điều sóng gió sẽ xảy ra rất nhiều với các nàng đây.

27. Chương 27

Sau 2 tiếng ngắn con nhà bà ngấm trên lớp. Tiếng chuông hết giờ đúng là cứu sống nó. Nó bật dậy ngay

- Hi, mình là San, rất zui làm wen_San đưa tay ra

- Ui chao, nhìn bạn xinh tóa, tớ là con gái mà con kết nè_nó bắt tay San

- Con kia, mày lại lên cơn đấy_M.Anh nhìn nó rồi quay lại chỗ San_đừng chơi với nó, nó bị les đấy
- Con mất nết kia, tao đập ày phát giờ, mày cũng chơi với tao đấy_nó giờ nắm đấm
- Chi ơi, cứu, con điên kia muốn giết tao_M.Anh kêu lên núp sau Chi
- Ngu thì chết chứ bệnh tật gì_Chi xua xua M.Anh
- Xí, bọn mày, hừ, tao ko thèm chơi với bọn mày nữa_M.Anh lườm nó với Chi rồi quay sang khoác tay San đi.

3 chị nhà ta thì đang cười lẫn cười bò vì mấy nàng trẻ con này. Bọn hấn thấy mí nàng cười thì đã nhẹ nhõm hơn vì toàn thấy mấy nàng lạnh như băng.

Các nàng cùng nhau xuống canteen thì trở thành ngay tâm điểm, bọn hấn đi theo sau. Nó xung phong đi lấy thức ăn, sau 3 phút nó quay về với 1 đồng thức ăn trên tay. Đang đi thì có đứa ngáng chân, tay đang bê đồ ăn nên ko để ý, và nó ngã, may mắn lấy thăng bằng nhanh nên chỉ rớt ly sữa vào chân hấn. Nó nhìn thấy thì giật mình, rớt rít xin lỗi. Nhưng có 1 ẻm đi đến dụi tóc nó, nó vừa quay lại nhìn thủ phạm thì

..bốp.._1 cái tát giáng thẳng mặt nó, tới mức khóe miệng chảy máu thì chắc chắn ko nhẹ chút nào.

- Cô làm cái gì thế hả?_M.Anh tức giận
- Cô là cái thá gì mà dám đánh bạn tôi_Chi gần từng chữ
- Ngày này năm sau là giỗ đầu của cô rồi_M.Anh cười nửa miệng. Trên mặt hiện rõ chữ ác quỷ.

Nó ngẩng mặt nhìn 2 con bạn, lắc đầu. 2 nàng thấy thế cũng thôi ko dọa ả nữa. Sau đó nó nhìn ả ta bằng ánh mắt có thể giết người làm ả lạnh sống lưng luôn. Nó dụi cốc nước cam trên tay ả ném thẳng xuống đất làm cốc vỡ thành nghìn mảnh

- Đừng để tôi cho số phận của cô giống cốc nước cam này. Động vào tôi 1 lần nữa thì đừng trách tôi độc ác_nó nói

Ả biết điều cũng chạy biến ngay, nó ngồi xuống cái ghế duy nhất gần hấn.

- Hôm nay hiền thế?_M.Anh hỏi nó
- Mày hỏi lạ, tao đây lúc nào chẳng ngoan hiền_nó lau máu ở khóe miệng
- Tao cứ tưởng ẻm hôm nay vào viện sống đời thực vật chứ_Chi thản nhiên nó làm cả bàn nhìn chăm chăm nó
- Mới vào trường ngày đầu, tao hông muốn thành tâm điểm chú ý đâu_nó uống ly sữa mới lấy
- Đây, mấy người đang nói gì thế hả? Nghe rùng rợn quá_Nana
- À, ko có gì, thấy Như hiền nên lạ thôi_M.Anh
- Bình thường là nó đã đập cho 1 trận tơi bời hoa lá rồi_Chi tiếp lời
- Dù gì cũng là đại tỷ của Angle mà_M.Anh kết
- OMG, bá đạo quá_Win nhìn nó
- Lại cái gì đây, để im tao ăn, muốn chết à?_nó nhìn M.Anh
- Huhu, đây, nó lại bắt nạt tui ỳy_M.Anh khóc
- Lọ thuốc nhỏ mắt kia, cất đi_nó nhìn M.Anh
- Lại lọ rồi, chán quá_M.Anh cất lọ thuốc
- Ăn đi_nó đẩy thức ăn về từng người

Dù chỉ mới quen biết nhưng các nàng vẫn cứ ngồi tám như đúng rồi. Bọn hấn cũng khá quý mấy nàng nên cũng làm quen. Kết thúc buổi học, tâm trạng ai cũng tốt hơn kể từ ngày nó đi.

—._.—
hết chap 11

Cho ý kiến đi cả nhà!

28. Chương 28

Bước chân vào cổng trường mấy chị nhà ta đã gặp nhau thì đã tám tám tám. Nó chỉ lẳng lẳng đi đằng sau cùng bọn hần.

Ken bắt ngờ khoác vai nó như mấy thằng bạn, nói nhỏ bên tai nó

- Sara, em nguy trang rất kĩ

- Em chưa tính sổ anh đâu_nó khoác vai Ken. Nhìn 2 anh em nhà này như 2 thằng bạn thân thiết làm mấy chàng đằng sau cũng hơi bất ngờ vì dù gì đi chẳng nữa nó là nữ mà.

- Mấy thằng kia, Như là em kết nghĩa của tao nên đừng nghĩ bậy bạ nhá_Ken chỉ bọn hần

- Tao đập ày trận giờ, tao là anh mày đấy nhá, thích vợ đưa cả bó ko?_Kan quát

- Vợ đưa cả bó? Nghe lần đầu đấy, tưởng vợ đưa cả nắm chứ?_Ken ngây ngô hỏi lại

- Thằng kia, tao đập chết mày_Kan đuổi Ken quanh trường nhìn như 2 thằng điên.

Cả lũ nhìn 2 anh em mà cười lăn cười bò, sau đó thì mặc kệ Kan và Ken rồi bỏ lên lớp.

Đang học thì tiếng loa trong lớp phát lên tiếng của thầy hiệu trưởng yêu quái nhảm nhảm, yêu quý: " Trường ta tổ chức đi chơi trong 3 ngày nữa, địa điểm tại Hang Seo". Thầy vừa dứt lời thì cả trường đã xôn xao về cái địa điểm quái gở mà thầy HT vừa nói nhưng bị giáo viên trong lớp nhắc nhở bằng 1 giọng cực kì 'nhẹ nhàng' nên im luôn.

Và sau 2 tiết học, địa điểm đầu tiên bọn nó đặt chân đến chính là canteen

- Ko biết cái địa điểm thầy nói là ở đâu nhỉ_San thắc mắc

- Ủa, ko biết àk?_Chi lên tiếng

- Thật thất vọng quá, tưởng IQ Diamond cao lắm_M.Anh nhìn đều San

- Xí, có giỏi thì nói đi_San phụng phịu

- Hang Seo đọc ngược là Heo Sang đúng ko?_Chi nói và nhận được những cái gật đầu

- Mà trong nam gọi heo thì ngoài này gọi lợn đúng chưa?_M.Anh tiếp lời

- Lợn Sang đọc ngược là Lạng Sơn đó_nó chốt lại

-Ặc, thông minh dữ_Win nhìn chăm chăm vào 3 nàng

- Ăn gì mà khôn vậy?_Nana nhìn thán phục

- Ko phải người rồi_San kết lại

- NÀY, MUỐN CHẾT À?_3 nàng quát lớn

- Hạ hỏa, hạ hỏa, tại hạ lỡ lời mong các vị tha lỗi_San nấp sau Kan

- Thôi được, đại nhân ta đây ko chấp nhận kẻ tiểu nhân như ngươi_M.Anh hất mặt

- Đợi đấy, ta sẽ páo chù_San lườm M.Anh

- Ta sẽ đợi để ngươi làm quân tử. Hahaha_M.Anh đáp lại

- Thôi đi mấy nàng, hết phần ăn giờ_nó gấp thức ăn trong phần của M.Anh vào miệng nó

- AAA, trả đồ ăn đây_M.Anh bóp cổ nó và nhận được cái nhìn kinh dị luôn
 - Đồ ăn trong miệng ta mà muốn cướp thì người thích chết rồi_nó cười nửa miệng rồi sẵn tay áo
 - Ấy ấy bạn hiền, tớ biết lỗi rồi mà_M.Anh khóc
 - Đã bảo là cắt lọ thuốc nhỏ mắt đi mà_nó lắc đầu
- M.Anh chỉ lè lưỡi gãi đầu, cắt ngay lọ thuốc vào túi áo.
- Tinh mắt thế? M.Anh nhỏ mắt lúc nào tôi còn ko nhìn thấy_Leo
 - Nói thừa, mắt người bình thường thì 10/10. Còn mắt Như nó là 13/10_Chi cười
 - Này con kia, tao đập cho 1 trận giờ, ý mày tao ko phải người đúng ko?_Nó trừng mắt
 - Tao ko nói gì, mày có tật giật mình à_Chi cười
 - Đúng là Chi, con Như nó ko bao giờ nói lại mày_M.Anh vỗ vai Chi
 - Nhưng tao mày đánh mày thì được đấy_nó nhìn M.Anh
 - Đấy, ko làm gì được Chi là lại quay mục tiêu sang tao_M.Anh lườm nó
 - Thôi đi, mà Như tinh mắt thì giúp tìm mật khẩu căn nhà kính được ko?_Ken cười gian
 - Đúng rồi_tất cả đồng thanh
 - Ở đâu vậy?_M.Anh ngơ ngác
 - Đi thì biết_Win nói rồi kéo tay mấy nàng đi.

Đến căn nhà kính, nó giả vờ nhìn quanh 1 lượt rồi nhập : Hoàng Vũ Phong Anh

..píp.píp.píp.. Cánh cửa bật mở ra.

- Mật khẩu là tên tôi à?_hắn ngạc nhiên
- Tên cậu hả, chắc người lập ra mật khẩu yêu cậu lắm_nó nói nhìn hắn cười
- Ừ, mong là thế_hắn cười buồn.

Tất cả ngồi ở căn nhà kính 1 lúc thì về lớp sau tiếng chuông. Hắn thì vẻ lạnh lùng xen lẫn man mác buồn làm tâm trạng của nó cũng buồn theo.

Kết thúc 1 ngày học tập, mỗi người mang 1 tâm trạng khác nhau, người buồn, người đau, người vui vẻ,...

— · — · —

Hết chap 12

29. Chương 29

Và cuối cùng ngày lên Lạng Sơn city đã tới, đi từ Hà Nội chỉ mất tầm 4 tiếng đồng hồ. Nhưng mấy anh chị nhà ta ko thích đi xe chung với trường nên chỉ 2 tiếng đã đặt chân đến Xứ Lạng (cho tui giới thiệu về Lạng Sơn quê tui hén!).

Khi đã tập chung đông đủ, địa điểm đầu tiên chính là Thành Nhà Mạc, đúng là toàn các công tử tiểu thư vừa nhìn thấy núi đã nản, chỉ có nó, Chi và M.Anh là hứng thú. Trèo lên ngọn núi cao nhất, mấy anh chị còn lại cũng lên theo. Lên đến đỉnh núi, toàn bộ thành phố đã được bao quát hết trong tầm mắt mỗi người.

- Bức tượng kia là gì vậy?_M.Anh chỉ
- Nàng Tô Thị đó_nó cười
- Ủa? Sao lại ở đó_Chi ngạc nhiên

- Người ta nói rằng nàng ôm con chờ chồng đi chiến tranh trở về, nhưng đợi mãi tới mức hóa đá mà ko có tin tức_nó
 - Nàng Tô Thị ngốc nhỉ? Lỡ như người chồng đó mất ngoài chiến trận rồi thì sao?_Ken xoa cằm
 - Có anh ngốc ý, điều đó chứng tỏ nàng rất chung thủy, hiểu chưa?_nó cốc đầu Ken
 - Như biết nhiều nhỉ?_Win nhìn nó
 - Win nói thừa rồi, cái quái gì con ma xó này chẳng biết_M.Anh vỗ vỗ vai Win
 - Mà muốn tao ản mày xuống ko con kia_nó xất tay áo đe dọa M.Anh
 - Thấy ghét_M.Anh bĩu môi nhìn nó_đi chơi chỗ khác đi, dù gì cũng đánh lẻ rồi_cười tươi
 - Đồng ý_đồng thanh trừ nó
 - Sao Như có vẻ ko vui thế?_hắn nhìn nó
 - Thì chẳng ko vui, lại bắt tui làm hướng dẫn viên du lịch thì vui bằng niềm tin hay hy vọng_nó nói bằng giọng ỉu xìu
 - Thôi nào_Ken khoác vai nó
 - Ko sợ Nana ghen à?_nó nói nhỏ vào tai Ken
- Nghe xong Ken quay lại nhìn Nana thấy vẻ mặt Nana có chút tức giận xen lẫn 1 nỗi buồn
- Bây giờ tui dẫn mọi người đi Hang Gió rồi về luôn nhé_nó nói
 - Đi chơi đi mà_San lay tay nó
 - Tui có việc, đúng 9h tối phải có mặt rồi, bây giờ cũng 10h rồi chứ ít ỏi gì?_nó nói làm mặt ai cũng ỉu xìu
 - Đừng bắt tui đổi ý_nó nói
 - Đổi ý đi mà_Win
 - Đổi ý đi_M.Anh tiếp
 - Đổi ý đi, đổi ý đi_đồng thanh
 - Ok, mọi người có lòng tui cũng có dạ_nó cười tươi làm ai cũng cười theo nó_đây là do mọi người muốn tui đổi ý nhé_nó nói và ai cũng gật đầu
 - Tốt, đi về luôn_nó cười
 - O, tưởng đổi ý mà_Chi lườm nó
 - Thì chả đổi ý rồi, bảo đưa đi Hang Gió ko thích cơ mà, bây giờ nếu mọi người thích ở lại thì ở, tui bắt xe về Hà Nội trước_nó thản nhiên
 - Đã thế ừ cần mày nữa_M.Anh lườm nó
 - Ok, bye_nó quay lưng đi
 - Đây_hắn gọi làm nó quay đầu lại
 - Biết lái xe chứ?_Kan hỏi và nó gật.
- Leo ném cho nó chìa khóa xe nói
- Đừng làm hỏng xe đấy
- Nó ko nói gì chỉ vẫy vẫy
- Có việc rồi_M.Anh lên tiếng
 - Làm sao?_Leo hỏi

- Lúc đầu nó hứng thú nhất, nhưng bây giờ lại đòi về sớm, nhất định có việc_M.Anh kiên quyết
- Nhưng hỏi thật nha, Như biết võ ko vậy?_Nana nhìn Chi
- Bọn tui cũng ko biết, chưa bao giờ thấy Như đánh nhau cả, chỉ đứng ngoài thôi_Chi nhún vai
- Thế đi theo ngay_hắn nói rồi chạy về phía đẽ xe.

May mắn là nó chỉ mới đi nên bọn hắn có thể bám theo nó.

Nó nhìn gương chiếu hậu thấy bọn hắn đằng sau thì phóng nhanh hơn.

- Cao thủ_Leo thốt lên khi thấy cách nó đua xe
- Thật sự là bất ngờ_San.

—._.—

Diễn biến tiếp sẽ có vào ngày mai nhé!

30. Chương 30

9h tối tại bãi đất trống của đường đua Black. Nó đi xe của Leo tới đó. Khoác trên người bộ đồ đen bó sát người, trên eo là 1 cây roi dài khoảng 3m. Dưới gót chân có 1 con dao găm trong giày, 1 khẩu súng và 1 túi đạn, nó vẫn trang điểm như khi đến trường.

Tới nơi có hơn 100 người của bang Bạch Hồ cũ còn sống sót, thêm hơn 700 người cả nam lẫn nữ ở đằng sau.

- Lý do tao phải đến đây?_nó cười khẩy
- Có 2 lí do. 1 là mày dám đến gần các hoàng tử của tao. 2 là dù mày có biến thành tro bụi tao cũng nhận ra mày là Snow_1 giọng nói đánh đả vang lên
- Tưởng ai, hóa ra là con gái bà ta ư? Nguyễn Trúc Mai_nó nói bằng giọng khinh thường
- Mà ko đủ tư cách để gọi tên tao và nhắc đến mẹ tao_ả Mai hét lên
- Ko đủ? Người ko đủ là cô đấy_nó quát lại_lúc đầu tao định tha cho bà ta vì Tiểu Long nhưng bà ta để tao fải có cơ hội giết bà ta đấy chứ. Tiểu Long ko fải là con papa tao, mà là con của lão Thành. Bà ta nói mẹ tao là **, vậy bà ta là gì? Đã cướp chồng của người khác, đã ngủ cùng người đàn ông này mà lại có con của người đàn ông khác. Vậy mẹ tao là ** thì mẹ mày là gì? Ko bằng loài cầm thú à?_mắt nó đang chứa đựng 1 sự đáng sợ đến kinh người
- Chị nói dối, em là em chị, ko phải em chị ta_Tiểu Long từ đâu chạy ra bám tay nó rồi nhìn ả Mai bằng ánh mắt căm thù
- Chị xin lỗi, sự thật là vậy, nhưng em mãi là em trai chị_nó cười hiền ôn Tiểu Long
- Chị..hức...hức...hứa nha_Tiểu Long khóc ôm lấy nó
- Chị hứa, ko được khóc nữa, chị cho em cái này_nó đưa cho Tiểu Long khẩu súng
- Chị, đây là..., vậy là chị cho phép_Tiểu Long ngáp ngừng
- Đúng, chị cho phép, đừng để công lao của chị đổ sông đổ biển, muốn giết ai là quyền của em_nó lại cười
- Em muốn giết chị ta_Tiểu Long chỉ về ả Mai
- Đó là chị ruột em_nó ngạc nhiên
- Em chỉ có 1 người chị duy nhất tên Nguyễn Băng Lệ Tuyết mà thôi_Tiểu Long nói chắc nịch
- Vẫn ko được, thứ này chỉ để em tự vệ. Còn trận chiến này là của chị_nó ản cậ bé xuống 1 gốc cây gần đó
- 1 mình mày có thể đánh gần 900 người ở đây sao? Quá tự tin rồi đó_ả Mai mỉa mai nó
- Cô nhầm rồi, còn chúng tôi nữa_hắn đi ra đầu tiên, theo sau là những người còn lại

À rất bất ngờ, nó rút cây roi quanh eo và nói

- Trận đấu xin phép được bắt đầu

Nói xong nó xông vào đám người, bọn hấn cũng xông vào nhưng ko hề tay ko bắt giặc mà vũ khí đầy đủ. Trước đó vì thấy ko an tâm nên tất cả đã trở về nhà nó lấy vũ khí rồi đi theo nó.

Hơn nửa tiếng trôi qua, ai cũng thương tích đầy mình, riêng nó vẫn bình thường, ko mất đến 1 sợi tóc.

Chỉ còn bên nó đứng vững, gần 900 người ko ai chết, chỉ có vài người suýt chết, còn lại chỉ bị thương.

Ả Mai xông lên chỗ nó. Vì bị hấn chắn đường nên nó lấy đà đập lên vai hấn bay đến chỗ ả Mai (nghe giống phim cổ nhĩ). Nó tay ko đánh với ả, ả đánh nó né, nó đánh ả né. Nhìn có vẻ cân sức nhưng ả rút dao và xoẹt, tay phải nó dính 1 đường chém dài khoảng 13 cm. Nó nhấc chân, rút con dao trong giày đâm ả, cùng lúc 2 con dao cùng đâm người đối diện vào bụng.

- Ko tệ, chỉ trong vài tháng mà cô có thể đánh tôi, lòng thù hận của cô cũng lớn quá nhĩ_nó ôm bụng cười

- Đúng, mục tiêu của tôi chỉ có giết cô_ả cũng ôm bụng cười

- Như co nên nhớ, lòng thù hận mẹ cô của tôi là 10 năm trời, chỉ vài tháng ít ỏi của cô ko thể sánh bằng_nó đặt 1 tay lên vai ả

- Trước khi đi, tôi mong cô thứ lỗi ẹ con tôi và thật lòng xin lỗi cô, tôi đi trước_nói xong ả cầm con dao cắt ngang cổ mình

- Tôi chấp nhận lời xin lỗi, mong mẹ con cô an nghỉ trong bình an_nói xong nó cũng gục xuống.

- Sara, Sara, tỉnh lại đi_hấn chạy đến bên nó

- Đưa đến bệnh viện ngay_Chi quát.

Cả lũ liền theo hấn đến bệnh viện. Vừa biết tin, ông Bảo lập tức đáp máy bay từ Nhật về .12 chị cũng từ khắp nơi trên thế giới vội vàng về . Nghe tin, papa nó cũng chạy vội vào bệnh viện. 5 tiếng trôi qua, bác sĩ đi ra và nói

- Viện trưởng đã qua khỏi cơn nguy kịch nhưng ko biết bao giờ mới tỉnh lại phụ thuộc vào viện trưởng

- Cảm ơn bác sĩ, mà ai là viện trưởng cơ_Ken cúi đầu rồi đột ngột ngẩng lên

- Cô ấy chính là viện trưởng, chẳng lẽ mọi người ko biết_bác sĩ chỉ vào trong phòng cấp cứu.

Ai cũng rất ngạc nhiên nhưng rồi thay vào đó là 1 nỗi lo lắng cho nó. Các nàng ngồi ôm nhau khóc, bọn hấn mắt đỏ hoe nhưng cố ko để nước mắt lẫn dài.

— · — · —

hết chap 12.

Từ mai là 1 ngày 1 phần thôi. Đòi hỏi nhiều là tg khóc đấy. Vì vừa nghĩ vừa viết nên rất mất time. Thông cảm nha

31. Chương 31

Quay lại time trong phòng cấp cứu

- Viện trưởng tỉnh rồi, tỉnh rồi_1 y tá reo lên

- Tôi biết, 1 vết dao nhỏ ko giết được tôi_nó nói

- Viện trưởng ko sao là tốt rồi, mau ra ngoài thôi_vị bác sĩ nói

- Ko được, tôi có 1 việc muốn nhờ, cứ nói phẫu thuật đã thành công nhưng chưa chắc tỉnh sẽ tỉnh lại_nó nói làm các bác sĩ y tá ngạc nhiên

- Lý do có thể nói ko?_bác sĩ 2 hỏi

- Tôi muốn nghỉ ngơi, chỉ 1 tuần thôi_nó thờ dài
- Thôi được, tôi sẽ nói giúp viện trưởng_vị bác sĩ nhìn nó cười hiền
- Cảm ơn bác Tĩnh (tên vị bác sĩ)_nó nói rồi nhắm mắt lại

Quay lại thời điểm hiện tại

Trong phòng bệnh VIP của bệnh viện

- Bao giờ Sara mới tỉnh lại đây?_San khóc
- Thần chết ko dám lôi Sara xuống đây đâu, em đừng lo_Kan ôm San dỗ dành
- Win đâu rồi?_Chi ngó quanh phòng hỏi
- Ko biết, cả Leo cũng mất tích luôn rồi_Ken đáp lại

Trên sân thượng bệnh viện

- Sara, bà phải tỉnh dậy đây_Win hét lớn rồi khóc

Leo đặt tay lên vai Win làm nàng giật mình nhưng chỉ 1s sau nàng ôm trần lấy Leo

- Sara, Sara...hức...sẽ ko sao....phải ko?_Win khóc lớn
- Ủ, chắc chắn sẽ ko sao_Leo nói rồi hôn những giọt nước mắt của Win_hãy để Leo bảo vệ Win mãi mãi được ko? Leo ko muốn Win buồn, ko muốn Win khóc. Win buồn Leo cũng buồn, Win khóc Leo rất đau. Win có thể để Leo mãi mãi bảo vệ Win được ko?

Win ngẩng đầu nhìn Leo, lau những giọt nước mắt còn lăn dài trên má, và... hôn lên môi Leo. Leo ngạc nhiên trong chốc lát và cũng chìm đắm trong nụ hôn đó. Một lúc sau mới chịu rời

- Vậy là Win chấp nhận_Leo cười tươi như hoa

Win đỏ mặt gật đầu trông rất đáng yêu. Và người nhìn thấy tất cả mọi điều chính là M.Anh, M.Anh nhìn 2 người bạn đã khóc, khóc vì đau khổ, trước khi đi chỉ để lại 1 câu trong gió

- Chúc cậu hạnh phúc, mối tình đầu của tôi. Cậu và Win rất xứng đôi, 2 người thật sự rất đẹp đôi. Hạnh phúc nhé!

Nói xong M.Anh trở về phòng bệnh của nó

- 2 người đó đâu?_Nana nhìn thấy M.Anh vừa vào thì hỏi
- Win khóc, Leo dỗ, trên sân thượng_M.Anh ngồi xuống sofa
- M.Anh ra ngoài với tao 1 lát_Chị gọi.

M.Anh mệt mỏi đứng dậy đi theo ra ngoài ghế đá sân bệnh viện

- Có việc gì mà nói đi_M.Anh ngồi xuống
- Chúng ta ko cùng 1 đẳng cấp với họ, được làm bạn với họ đã là 1 điều may mắn rồi, nhất là chúng ta càng ko có tư cách được thích họ_Chị cười buồn
- Ủ, tao biết, chúng ta sinh ra đã là con nhà nghèo, sẽ nhiều người nói chúng ta ăn bám, lợi dụng họ, tao và mày phải thấy may mắn khi có những người bạn như họ_M.Anh cười gượng
- Các bà nói thế sai rồi, dù chúng tôi là con nhà giàu nhưng chúng ta cùng là con người, ko có gì là ko thể_Nana từ đâu xuất hiện làm Chi vs M.Anh giật mình
- Ủ, tôi xin lỗi, mãi là bạn nhé!_Chi cười.

Trong 1 tuần đó, ai cũng ko về nhà, 24/24h ở bệnh viện.

Nó dần dần mở mắt, lại là hân cầm tay nó gác đầu bên cạnh giường. Tất cả đang ngủ trên sofa, nó bước xuống giường, lấy chăn trong tủ đắp cho từng người. Mới có 2h sáng, mọi người chắc hân mệt mỏi lắm. Nó

ngồi xuống giường bệnh, với tay lấy laptop giải quyết công việc của công ty trong 1 tuần nó ‘nghỉ ngơi’. 5h sáng cũng xong mọi việc, nó lấy điện thoại chơi pou, cắm đầu vào chơi đến 7h sáng thì mọi người cũng tỉnh. Thức giấc đầu tiên là Chi

- Chào buổi sáng Sara_Chi dụi dụi mắt, ngáp ngắn ngáp dài.

Nó ko nói gì, chỉ vầy vầy nhưng vẫn cắm đầu vào điện thoại

Sau 3’ tỉnh táo, Chi hét toáng lên

- AAA, mày tỉnh rồi à?

Nghe giọng hét thánh thót của Chi nên ai cũng tỉnh dậy.

Hắn vừa nhìn thấy nó đã ôm trùm lấy nó

- May quá, em tỉnh rồi

Các anh chị nhà ta lặng lẽ bỏ đi để ko gian riêng tư cho đôi bạn trẻ tâm sự.

- Anh mong em chết lắm à?_nó lườm hắn

Hắn ko nói gì chỉ ôm nó thật chặt rồi đặt môi mình lên môi nó. Chứa đựng tất cả sự nhớ nhung mà hắn giành cho nó.

- Nếu em dám chết, anh sẽ lôi em lên làm vợ anh bằng được_hắn nói

- Xí, ai thèm làm vợ anh_nó bĩu môi

- Em đeo nhẫn cầu hôn của anh rồi mà_hắn ngây thơ

- Em ko biết, em bất tỉnh em ko biết_nó kêu lên

Thực ra là nó biết chứ, biết rất rõ cơ, và trong tận sâu tâm hồn, nó đồng ý.

Vài ngày sau nó được xuất viện, nhưng vì việc công ty nó lại fải ra đi. Trước khi đi, nó nói với hắn

- Nếu anh ko đợi được em, em ko trách. Nếu anh đợi được, em sẽ trở về làm vợ anh_nó hôn hắn rồi lên máy bay.

Chờ đợi, hắn sẽ chờ, dù chờ đến già hắn cũng chờ nó, chờ 1 ngày nó chịu về làm vợ hắn dù rất rất lâu đi nữa.

— · — · —

End chap 13

Ngày mai sẽ có chap cuối nhé! Ủng hộ mình hen, mong cho tg ít ý kiến nha

32. Chương 32

5 năm sau, và đúng ngày Giáng Sinh, tại sân bay Nội Bài, có 1 sự chú ý ko hề nhẹ đều đổ dồn vào 1 cô gái vừa bước ra.

- Xin chào chủ tịch_quản gia Đặng cúi người

Cô gái này chính là chủ tịch của tập đoàn Diamond đứng đầu thế giới sau 12 năm thành lập. Chủ tịch Diamond chỉ mới xuất hiện trong 5 năm nay nhưng là 1 nhân vật trong giới kinh doanh phải kính nể đến 8, 9 phần vì cách làm việc thẳng thắn, công tư phân minh. Diamond góp phần tất cả các lĩnh vực, nhưng 2 lĩnh vực chủ yếu chính là giáo dục và y tế. Lại là 1 cô gái tài sắc vẹn toàn nhưng cực kì lạnh lùng, đã có nhiều chàng trai tìm đến cô nhưng đều bị cô từ chối thẳng thừng. Người ta thường nói: Thật thà, thẳng thắn thì thiệt thòi. Nhưng nguyên tắc cơ bản của cô chính là thật thà và thẳng thắn. Người đi theo cô sẽ ko bao giờ phải thiệt, nhưng kẻ phản bội cô chắc chắn sẽ ko có kết cục tốt đẹp. Và người ta gọi cô gái này với cái tên nữ hoàng quyền lực Lee Sara. Ko ai khác, chính là nàng công chúa Lệ Tuyết của chúng ta.

- Bác đưa hành lí của con về trước đi, con đi dự đám cưới đã _nó nói rồi lái xe phóng như bay

Nó lái xe đến 1 khu vườn rộng lớn đang diễn ra 1 đám cưới tập thể. Vì là giảng sinh nên trang trí rất đẹp.

- Cô dâu chú rể trao nhẫn _người chủ hôn lớn tiếng

- Trước đó nhận món quà của tôi đã chứ _nó bước vào lễ đường

Ai cũng quay lại nhìn nó một cách ngạc nhiên

- Đó ko phải chủ tịch Diamond sao? _khách 1

- Cô ấy có quan hệ với mấy tập đoàn này ư? _khách 2

- ...bla...bla _bàn tán xôn xao.

Nó mặc 1 chiếc váy trắng dài, bên ngoài khoác 1 chiếc áo bông trắng nửa thân. Mái tóc đen hơi xoăn, đeo chiếc kính cận làm đôi mắt tím trở nên rực rỡ. Cô bước lên chỗ chủ hôn, mỉm cười nói

- Tôi có vinh dự được làm chủ hôn cho hôn lễ này? _nó nhìn 3 đôi

- Rất vinh dự cho chúng tôi _1 chú rể đáp

- Thưa mọi người, tôi đến đây ko phải tư cách là chủ tịch Diamond mà với tư cách là tiểu thư tập đoàn Nguyễn Đỗ tới dự hôn lễ của anh trai mình _nó nói làm ai cũng bất ngờ.

- Đây là món quà em dành cho các anh trai và chị dâu của em _nó lấy trong túi ra 3 hộp quà nhỏ.

Mở ra là 3 đôi nhẫn cưới do chính nó làm nên. Có thể nói 3 đôi nhẫn này là hàng chỉ có 1 trên thế giới do chính tay chủ tịch Diamond làm ra.

3 nàng ôm trầm lấy nó, khóc. 3 chú rể bên cạnh cũng chỉ đứng đó mà cảm động

- Định lấy ck hay lấy em ck đây? Ko sợ chú rể buồn à? _nó cười làm 3 nàng ko ôm nó nữa mà khoác tay chú rể.

Vì đây đều là những tập đoàn lớn nên phóng viên đến ko ít. Lại còn gặp được chủ tịch Diamond thì là 1 điều rất tốt. Rất ít khi có thể tiếp xúc với nó nên khi vừa bước vào, nó đã là tâm điểm của cánh nhà báo.

Đưa nhẫn xong, nó bước xuống ngồi hàng ghế sang nhất, ngồi ngay bên cạnh hấn. Trong khi đó, hấn vẫn đang ngạc nhiên ko nói lên lời

Vì ngồi ngay với pama của tất cả cô dâu chú rể nên nó cúi chào và nói

- Các pama khỏe chứ?

- Cảm ơn con gái, pama vẫn khỏe _papa Win đáp lại

- Ư chơi với con gái nữa, con dám đánh bật tập đoàn nhà ta xuống vị trí thứ 3 _mama hấn đổi làm ai cũng cười

- Con đang định lập 1 công ty nữa cho tập đoàn pama xuống thứ 4 đây _nó cười _mà anh ấy làm sao thể ạ? _nó chỉ hấn

- Con về nó mừng quá ko nói lên lời _mama hấn cười

- Con ko được lấy thằng ngốc này đâu đấy _papa nó chỉ hấn

- Vâng, con nghe lời papa _nó gật đầu

Nghe thế hấn mới tỉnh ra ôm lấy nó nói

- Cô ấy hứa về làm vợ con rồi _hấn nhìn papa nó

- Hứa bao giờ? Ta ko nghe thấy _ông Bảo nhìn hấn

Hấn quỳ xuống, rút trong túi áo 1 hộp nhẫn

- Làm vợ anh nhé!

Tất cả mọi người trong bữa tiệc đều nhìn về phía bàn sang trọng nhất trong bữa tiệc và rồi

- ĐỒNG Ý ĐI, ĐỒNG Ý ĐI_cả bữa tiệc đồng thanh

- Anh mang nhẫn nhanh nhử_nó nhìn hấn

- Mọi lúc mọi nơi, 5 năm nay chưa bao giờ rời_hấn cười.

Nó ôm lấy hấn, nói thầm

- Em hứa với anh rồi mà

Hấn đứng dậy ôm nó cười. Cả bữa tiệc cũng vỗ tay.

- Lễ cưới của bọn tui mà ông bà gây sự chú ý nhiều quá_San đứng đằng sau.

1 tháng sau đã là lễ cưới của nó và hấn. Đây là lễ cưới lớn nhất trên thế giới vì sự góp mặt rất nhiều tổng thống của nhiều nước trên thế giới. Đông đủ những người từng được nó giúp đỡ.

Và 1 kết thúc có hậu cho câu chuyện, mãi mãi bên nhau tới hết cuộc đời.

__THE END__

Cảm ơn tất cả đã ủng hộ Tình yêu của nàng công chúa máu lạnh. Chúc mọi người luôn hạnh phúc bên 1 nửa của mình. Mình yêu các bạn - Những người luôn ủng hộ mình! 1 ngày ko xa mình sẽ mang lại cho các bạn 1 câu chuyện nữa nhé!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-yeu-cua-nang-cong-chua-mau-lanh>